

Artikelsgewijze toelichting beleidsregels bijzondere bijstand gemeente Krimpenerwaard 2019

Artikel 1.1 Wettelijke grondslag
Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.2 Begripsbepalingen

Eerste lid onder a

De Wet op het kindgebonden budget kent de term 'alleenstaande ouderkop' niet. Wel wordt deze in de communicatie vanuit de Centrale Overheid en in de Memorie van Toelichting op de Wet hervorming kindregelingen zo genoemd. Reden waarom in de beleidsregels het begrip alleenstaande ouderkop (alo-kop) wordt gehanteerd. Het maakt meteen duidelijk dat het een bedrag is voor alleenstaande ouders.

Eerste lid onder b
Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Eerste lid onder c

Bijzondere bijstand is bedoeld voor individuele bijzondere kosten, die doorgaans niet lager worden door het kunnen delen van woonkosten. Daarom wordt de kostendelersnorm niet toegepast bij het vaststellen van de draagkracht uit inkomen. In plaats daarvan wordt de bijstandsnorm gehanteerd die van toepassing zou zijn als er geen sprake was de kostendelersnorm. Zie hoofdstuk 4 van deze beleidsregels voor de berekening van draagkracht uit inkomen.

Eerste lid onder d
Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Eerste lid onder e
Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Eerste lid onder f

Draagkracht is het gedeelte van de middelen dat de aanvrager moet gebruiken om zelf in deze kosten te voorzien voordat recht bestaat op bijzondere bijstand. Om toe te komen aan de verrekening van draagkracht, moet eerst zijn vastgesteld dat de kosten zich daadwerkelijk voordoen, in het individuele geval noodzakelijk zijn en voortvloeien uit bijzondere individuele omstandigheden (zie o.a. CRVB:2007:BA0163). De draagkracht wordt vastgesteld op een percentage van de draagkrachtruimte. De regels over draagkracht zijn opgenomen in hoofdstuk 4 van deze beleidsregels.

Eerste lid onder g
Hier is het begrip draagkrachtruimte gedefinieerd. Zoals aangegeven bij onderdeel f, is de draagkracht waarmee rekening wordt gehouden vervolgens een percentage van de aanwezige draagkrachtruimte.

Eerste lid onder h
Om de eventuele draagkrachtruimte in de middelen te bepalen, moet de hoogte van het inkomen duidelijk zijn waarbij nooit sprake is van draagkracht. Dat wordt aangeduid als draagkrachtloos inkomen.

Eerste lid onder i
Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Eerste lid onder j
Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Eerste lid onder k
Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Eerste lid onder l

Voor de vaststelling van de draagkracht gaat het college uit van de middelen waarover de belanghebbende of het gezin beschikt of redelijkerwijs kan beschikken.

Eerste lid onder m

Het begrip 'toeslagpartner' is van belang bij de toepassing van artikel 9, derde lid, van deze beleidsregels. De verhoging van het kindgebonden budget (de alleenstaande ouderkop) wordt door de Belastingdienst/Toeslagen namelijk niet verstrekt wanneer er sprake is van een toeslagpartner.

Eerste lid onder n

Bij het vaststellen van de draagkracht gaat het college uit van het vermogen als bedoeld in de wet. Zie hoofdstuk 4 van deze beleidsregels voor de berekening van draagkracht uit vermogen.

Eerste lid onder o

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Eerste lid onder p

Bij een aanvraag om bijzondere bijstand voor een woonkostentoeslag is het van belang of er sprake is van een zelfstandige woning. De wet bepaalt niet wat onder een woning wordt verstaan, maar wel dat onder een woning mede wordt verstaan een woonwagen of een woonschip (art. 3 lid 6 van de wet). Volgens de jurisprudentie wordt met een woning een zelfstandige woning bedoeld die is voorzien van een eigen toegang, waarbij geen wezenlijke woonfuncties zoals woon- en slaapruijnte, was- en kookgelegenheid en toilet met andere woningen worden gedeeld (CRVB:2015:79).

Tweede lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.3 Reikwijdte beleidsregels

Artikel 40, eerste lid, van de wet bepaalt jegens het college van welke gemeente recht op bijstand bestaat (CRVB:2012:BY4179 en CRVB:2013:1031). Dat is de gemeente waar de belanghebbende woonplaats heeft als bedoeld in artikel 10 en artikel 11 van boek 1 van het Burgerlijk Wetboek (BW). Voor het recht op bijzondere bijstand is mede bepalend of betrokkene staat ingeschreven in de Basisregistratie personen (BRP) op een woonadres in de gemeente Krimpenerwaard. Het kan voorkomen dat iemand zich niet kan inschrijven in de BRP. Het college zal in voorkomende gevallen uit moeten gaan van de feitelijke situatie (CRVB:2013:1021 en CRVB:2013:BY8020).

Artikel 1.4 Advisering

Eerste lid

Bij het vaststellen van de noodzaak en/of hoogte van de te maken kosten waarvoor bijzondere bijstand is aangevraagd, is het college niet altijd ter zake kundig. In die gevallen heeft het college de bevoegdheid om deskundigenadvies in te winnen.

Tweede lid

Het spreekt voor zich dat belanghebbende zijn medewerking moet verlenen aan het onderzoek (art. 17 lid 2 van de wet dan wel op grond van art. 55 van de wet). Het is niet altijd nodig dat belanghebbende persoonlijk verschijnt bij de adviseur. Soms kan de medische noodzaak voor de kosten worden vastgesteld op basis van dossieronderzoek en het raadplegen van een deskundige in de behandelende sector of huisarts. Daarnaast zal belanghebbende toestemming moeten verlenen zodat de adviseur in staat is volledig advies aan het college uit te mogen brengen. Dat betekent dat niet snel met succes en beroep kan worden gedaan op het zogeheten verschoningsrecht (vergelijk CRVB:2015:955). Zie voor nadere verplichtingen artikel 1.7 van deze beleidsregels.

Derde lid

In het derde lid is opgenomen wanneer het college in ieder geval om advies vraagt. Er kunnen zich dus ook andere situaties voordoen waarbij het college deskundigenadvies inwint.

Vierde lid

In het vierde lid is neergelegd in welke gevallen een advies achterwege kan blijven. Dat is bijvoorbeeld het geval als de medische noodzaak duidelijk is bijvoorbeeld door het vaststellen daarvan door een arts of specialist. Ook kan uit een eerder advies blijken dat een herbeoordeling niet nodig wordt geacht. Verder wordt invulling gegeven aan een doelmatigheidsoverweging (kosten). Uit onderdeel a en b blijkt wanneer een advies feitelijk niets toevoegt en daarmee onnodig belastend is voor de belanghebbende.

Ter indicatie: in 2018 rekt de GGD voor een medisch advies in het kader van een aanvraag bijzondere bijstand op basis van een spreekuurconsult € 280,72 inclusief 21% BTW.

Artikel 1.5 Hoogte van de bijzondere bijstand

Eerste lid

In de Nibud-prijzengids staan gangbare actuele prijzen van artikelen en diensten zoals inventaris, kleding, voeding en (bijzondere) zorg. Omdat het Nibud een onafhankelijk instituut is, kunnen de richtprijzen als representatieve norm gelden. Dat wil zeggen dat de bedragen zodanig zijn vastgesteld dat het de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten dekt. De Nibud-prijzengids is digitaal te bereiken in het handboek 'Grip op Participatiewet' van Schulink (Wolters Kluwer).

Tweede lid

Staan de kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt gevraagd niet in de Nibud-prijzengids, dan zal het college uitgaan van de feitelijke noodzakelijke kosten die als goedkoopst adequate voorziening kunnen worden aangemerkt. Daarbij kan het college gebruik maken van richtprijzen die gebaseerd zijn op openbare bronnen, zoals OV9292, Media Markt, Hema etc. Daarnaast kan het college gebruik maken van tweede hands richtprijzen.

Derde lid

De normbedragen in de tabel van bijlage 1 zijn maximumbedragen. Indien de belanghebbende aangeeft dat een lager bedrag aan bijstand voldoende is, bijvoorbeeld met een pro-forma nota, dan wordt dat (lagere) bedrag gehanteerd.

Artikel 1.6 Nadere verplichtingen

Aanhef

Het college heeft op grond van artikel 55 de bevoegdheid om aan de (bijzondere) bijstand nadere verplichtingen te verbinden. Het gaat om verplichtingen die van toepassing zijn in het individuele geval en dus niet van rechtswege verbonden zijn aan de bijstand: het college moet deze verplichtingen opleggen.

Aanhef en onder a

In het algemeen geldt dat aan de bijzondere bijstand een bestedingsverplichting is verbonden. Dit betekent dat in het toekenningsbesluit wordt opgenomen waar bijzondere bijstand voor wordt verleend en dat de toegekende bijzondere bijstand moet worden besteed aan dat betreffende doel. De belanghebbende moet daarvan desgevraagd (betalings)bewijzen kunnen overleggen.

Aanhef en onder b

Verplichtingen op grond van artikel 55 van de wet kunnen ook strekken tot vermindering of beëindiging van bijstand. Zo kan het college een verhuisplicht opleggen als bijzondere bijstand wordt verleend in de vorm van ene woonkostentoeslag aan de belanghebbende met (te) hoge woonlasten (CRVB:2013:1957). Zie verder artikel 5.1 en 5.2 van deze beleidsregels.

Bij het opleggen van verplichtingen dient het college altijd de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht te nemen.

Artikel 2.1 Algemene voorwaarden

Algemeen

ZK18002019/ 18-0010111

18-0010111

De toelichting bij dit artikel pretendeert niet volledig te zijn. De belangrijkste dan wel over de meest voorkomende geschillen in de jurisprudentie zijn hier kort toegelicht.

Eerste lid

In paragraaf 2.2. van de wet staan de algemene voorwaarden voor het recht op (bijzondere) bijstand. Dat betekent dat het college (in principe) geen bijzondere bijstand verleent als een van deze artikelen van toepassing is (art. 11 tot en met 16 van de wet). Dat geldt niet als deze beleidsregels anders bepalen.

Nederlander zijn (art. 11 van de wet)

Voor het recht op (bijzondere) bijstand moet de aanvrager Nederlander zijn of daarmee gelijkgesteld. Er is sprake van gelijkstelling als de vreemdeling beschikt over een verblijfsvergunning (toegelaten verblijf) of als de vreemdeling, na rechtmatig verblijf te hebben gehouden rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8 sub g of h Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) én voldoet aan de voorwaarden genoemd in het Besluit gelijkstelling vreemdelingen. Gaat het om EU-onderdanen, dan moet het college vaststellen of betrokkene rechtmatig verblijf houdt. Als bijstand wordt verstrekt, dan zal het college daarvan melding moeten doen aan de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Dit laatste zal zich bij bijzondere bijstand niet snel voordoen.

Territorialiteit (art. 11 van de wet)

Op grond van het territorialiteitsbeginsel geldt dat er geen recht bestaat op (bijzondere) bijstand voor personen die buiten Nederland verblijven of wonen, tenzij betrokkene gedurende de wettelijk bepaalde toegestane periode buiten Nederland verblijft zonder dat dit consequenties heeft voor het recht op bijstand. Evenmin bestaat er recht op (bijzondere) bijstand voor kosten die buiten Nederland worden gemaakt.

Onderhoudsplicht ouders (art. 12 van de wet)

De jongmeerderjarige kan recht hebben op bijzondere bijstand indien de noodzakelijke kosten van het bestaan meer bedragen dan de voor hem geldende bijstandsnorm én hij voor deze kosten geen beroep kan doen op zijn ouders, omdat de middelen van de ouder(s) daartoe niet toereikend zijn of de jongmeerderjarige redelijkerwijs zijn onderhoudsrecht jegens zijn ouders niet te gelde kan maken. De kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt aangevraagd zijn vaak verbonden aan zelfstandige huisvesting van de jongmeerderjarige. Het college beoordeelt of zelfstandige huisvesting noodzakelijk is. Zie ook artikel 5.7 van deze beleidsregels.

Uitsluiting van bijstand (art. 13 lid 1 van de wet)

In het eerste lid van artikel 13 van de wet staan de situaties beschreven wanneer geen recht bestaat op (bijzondere) bijstand. Hieronder staan drie voorbeelden die bij de bijzondere bijstand nog al eens voorkomen.

1. Schulden

Bestaanskosten die de afbetaling van schulden betreffen, kunnen in het algemeen niet worden aangemerkt als noodzakelijke bestaanskosten in de zin van de wet. De overheid biedt immers via de wet iedere burger de zekerheid van toereikende middelen om in het noodzakelijke te voorzien en neemt daarmee de noodzaak weg tot het maken van schulden louter om in de noodzakelijke bestaanskosten te kunnen voorzien. Schulden ontstaan dus (uitzonderingen daargelaten) niet uit een gebrek aan het noodzakelijke, maar uit de wijze van besteding van de middelen. Daarvoor geldt een uitzondering als bedoeld in artikel 49 onder b van de wet.

2. Jonger dan 18 jaar

Degene die jonger is dan 18 jaar heeft geen recht op (bijzondere) bijstand, omdat die persoon niet als zelfstandig subject van bijstand kan worden aangemerkt. Kinderen behoren namelijk tot het gezin van hun ouders (art. 4 lid 1 onder c van de wet). Zie verder onder 'zeer dringende redenen' van deze toelichting.

3. Rechtens zijn vrijheid ontnomen

Op grond van artikel 13 lid 1 onder a van de wet is degene die in detentie verblijft uitgesloten van het recht op bijstand. In artikel 5.5 van deze beleidsregels wordt een uitzondering gemaakt op deze uitsluitingsgrond.

Geen noodzakelijke kosten (art. 14 van de wet)

De wet beschrijft niet wat (precies) onder noodzakelijke kosten wordt verstaan. Alleen in artikel 14 van de wet staat een limitatief aantal kostensoorten genoemd die in ieder geval niet noodzakelijk zijn. Zie verder artikel 2.3 van deze beleidsregels.

Voorliggende voorziening (art. 15 van de wet)

Dit artikel bepaalt de bevoegdheid tot bijstandsverlening in relatie tot de voorliggende voorziening. Er bestaat geen recht op (bijzondere) bijstand voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening die – gezien haar aard en doel – wordt geacht voor de belanghebbende toereikend en passend te zijn. Het recht op bijstand strekt zich evenmin uit tot kosten die in de voorliggende voorziening als niet noodzakelijk worden aangemerkt. Het college moet de vraag beantwoorden of de kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt aangevraagd binnen de reikwijdte van de voorliggende voorziening vallen. Zie ook artikel 2.2 van deze beleidsregels. De meeste geschillen in de jurisprudentie over de bijzondere bijstand gaan over de afbakening met het domein van de zorg. De Zorgverzekeringswet en de Wet langdurige zorg worden als voorliggende passende en toereikende voorzieningen aangemerkt (CRVB:2011:BU8263, CRVB:2009:BK4230).

Zeer dringende redenen (art. 16 van de wet)

Voor personen die zijn uitgesloten van het recht op bijstand kunnen zeer dringende redenen nopen om toch tot bijstandsverlening over te gaan. Dit geldt niet voor andere vreemdelingen dan die, bedoeld in artikel 11, tweede en derde lid, van de Participatiewet. (CRVB:2010:BO9242).

De zeer dringende redenen hebben feitelijk niets te maken met de betreffende uitsluitingsgrond zelf, maar zien op de situatie die daardoor ontstaat, die in de betreffende gevallen mogelijk moet worden voorkomen. In het algemeen zal de aanvrager die omstandigheden moeten stellen en zo nodig nader moeten onderbouwen. Het college zal in voorkomende gevallen de vraag moeten beantwoorden of bijstandsverlening volstrekt onvermijdelijk is. Onder zeer dringende redenen vallen situaties van levensbedreigende aard of die blijvend ernstig letsel of invaliditeit tot gevolg kunnen hebben. Ernstig letsel kan ook psychisch letsel omvatten. Uit de vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep blijkt overigens dat er maar zeer zelden met succes een beroep wordt gedaan op toepassing van artikel 16 van de wet (CRVB:2014:4375 en CRVB:2009:BK6576).

Drie voorbeelden

1. Personen die langer dan de toegestane periode buiten Nederland verblijven hebben geen recht op bijstand (art. 11 van de wet). De aanleiding daarvoor kan bijvoorbeeld van medische aard zijn, omdat iemand niet mag reizen. Echter kan dat op zichzelf genomen niet als zeer dringende reden worden aangemerkt.
2. Personen die kosten van medische aard hebben, zijn in de meeste gevallen uitgesloten van het recht op bijzondere bijstand (art. 15 van de wet). De reden hiervan is dat de Zorgverzekeringswet, het Besluit en de Regeling zorgverzekering (impliciet) bepalen dat de kosten niet noodzakelijk zijn. Het effect van het niet door de voorliggende voorziening vergoeden van kosten kan zeer dringende redenen tot gevolg hebben. Uit de vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep blijkt echter ook dat niet snel met succes een beroep op de zeer dringende redenen wordt gedaan (CRVB:2014:4375 en CRVB:2009:BK6576). Het ligt overigens voor de hand dat het college in dit kader om medisch advies vraagt voor de beoordeling van de aanvraag (CRVB:2015:678).
3. Personen jonger dan 18 jaar zijn geen zelfstandig subject van bijstand en hebben geen recht op bijstand (art. 13 lid 1 onder f van de wet). In geval (bijzondere) bijstand wordt aangevraagd voor een minderjarig kind van Nederlandse nationaliteit moet de beantwoording van de vraag of sprake is van zeer dringende redenen worden gezien in het licht van artikel 3 eerste en tweede lid en artikel 27 derde lid van het Verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK). Zie bijvoorbeeld CRVB:2014:2780. In voorkomende gevallen geldt dat het college ook rekening houdt met de financiële mogelijkheden van de wettelijk vertegenwoordiger als voogd én dat het doen van een aanvullend beroep op de onderhoudsplichtige ouder(s) kan worden geveegd (CRVB:2016:1098 en CRVB:2016:1249).

Tweede lid

De wet heeft als uitgangspunt dat alleen recht op bijstand bestaat voor personen die in Nederland verblijven en wonen. Uit het in artikel 11 van de wet genoemde territorialiteitsbeginsel vloeit ook voort dat de kosten die buiten Nederland zijn opgekomen of niet aan Nederland zijn gebonden niet voor bijzondere bijstand in aanmerking komen (CRVB:2000:AJ9617 en CRVB:2015:363). Dit betekent dus niet dat de belanghebbende die zijn woonplaats heeft in de gemeente Krimpenerwaard geen bankstel in België kan aanschaffen. Het betreft in dit voorbeeld kosten die aan Nederland zijn gebonden en in Nederland zijn opgekomen (CRVB:2005:AS7345).

Artikel 2.2 Voorliggende voorziening

Eerste en tweede lid

In het eerste lid wordt de inhoud en strekking weergegeven van het bepaalde in artikel 5 onderdeel e van de wet. In het algemeen kunnen voorliggende voorzieningen zoals hier bedoeld zowel privaatrechtelijk als ook publiekrechtelijk van aard zijn. Voor de toepassing geldt dat er sprake moet zijn van een aanspraak. Dat wil zeggen dat er daadwerkelijk een beroep gedaan moet kunnen worden op de betreffende voorziening.

Het tweede lid verduidelijkt de toepassing in geval van een aanvullende (collectieve) verzekering zoals de in totaal vier gemeentepakketten van VGZ (GemeentePakket Compact en GemeentePakket Compleet) en Zorg en Zekerheid (AV-Gemeente Standaard en AV-Gemeente Top) van de gemeente Krimpenerwaard, omvat in de Collectieve Zorgverzekering Minima. Het kan daarbij ook gaan om een vergoeding van niet-medische kosten. Gebruikmaking van de Collectieve Zorgverzekering Minima van de gemeente Krimpenerwaard of een andere aanvullende zorgverzekering kan niet door het college worden verplicht.

Derde lid

In het derde lid wordt een aantal voorbeelden genoemd van wetten die in ieder geval als een aan de bijstand voorliggende toereikende en passende voorziening worden aangemerkt.

Artikel 2.3 Geen noodzakelijke kosten

Eerste lid

De wet beschrijft niet wat (precies) onder noodzakelijke kosten wordt verstaan. Alleen in artikel 14 van de wet staat een limitatief aantal kostensoorten genoemd die in ieder geval niet noodzakelijk zijn. Voor deze kostensoorten volgt dus geen beoordeling op grond van artikel 35 van de wet, er is geen bijzondere bijstand mogelijk. Voorbeelden zijn een boete en geleden of toegebrachte schade. De kosten van een rijbewijs, twee paspoorten en een kentekenbewijs die rechtstreeks voortvloeien uit een diefstal, moeten worden aangemerkt als geleden schade (CRVB:2012:BV8173).

Tweede lid

De kosten van bewindvoering die verband houden met het beheer van een persoonsgebonden budget (pgb) zijn feitelijk te vermijden door voor zorg in natura te kiezen. Dit betekent dat het geen noodzakelijke kosten zijn in de zin van artikel 35 lid 1 van de wet (CRVB:2015:1654). Daarbij wordt ook opgemerkt dat in het kader van het trekkingsrecht voor pgb's de Sociale verzekeringsbank het feitelijk beheer van dat pgb op zich neemt (Jeugdwet, Wet langdurige zorg en Wmo 2015).

Artikel 2.4 Bijzondere omstandigheden: reservering

Algemeen

In beginsel moeten incidenteel (of periodiek) voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan worden voldaan uit iemands middelen via reservering vooraf dan wel via gespreide betaling achteraf. Tot de middelen worden alle vermogens- en inkomensbestanddelen gerekend waarover de alleenstaande of het gezin beschikt of redelijkerwijs kan beschikken (art. 31 lid 1 van de wet). Naast het inkomen en vermogen maken de individuele inkomensvoetstuk (voorheen langdurigheidstoelage) en individuele studietoelage ook onderdeel uit van het oordeel over de reserveringscapaciteit. Deze toeslagen zijn weliswaar vrij besteedbaar maar de gevolgen van de keuze komen voor rekening van belanghebbende als daardoor niet of onvoldoende is gereserveerd (CRVB:2015:1620 en CRVB:2013:BZ4769). Dit kan dus niet leiden tot bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 35 lid 1 van de wet. Het niet of onvoldoende kunnen reserveren vanwege de aflossing op schulden is in principe geen bijzondere omstandigheid (CRVB:2013:751 en CRVB:2015:2719).

Eerste lid

Het gaat bij incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan om kosten die in principe voorzienbaar zijn (CRVB:2007:BB0547, CRVB:2012:BY0318 en CRVB:2014:1751). Zo is na de aanschaf van een nieuw ID-bewijs of leges voor de verblijfsvergunning op voorhand al bekend wanneer dit weer moet worden verlengd. Ook bij de aanschaf van bijvoorbeeld een wasmachine is bekend, rekening houdend met de normale levensduur, dat dit apparaat op enig moment weer moet worden vervangen. Dat wil zeggen dat deze kosten weliswaar noodzakelijk kunnen zijn, maar algemeen voorkomen en iedereen in principe met deze kosten kan worden geconfronteerd. Het kan echter ook gaan om kosten die niet vaak voorkomen. Bijvoorbeeld

notariskosten voor een testament (CRVB:2012:BW6835). Dergelijke kosten hebben te maken met een keuze van betrokkenen en zijn om die reden niet noodzakelijk of kunnen niet als uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten worden aangemerkt. Naast notariskosten zijn uiteraard veel meer voorbeelden denkbaar. Dit betekent dat er in beginsel geen bijzondere bijstand wordt verstrekt voor deze kosten.

Uitzonderingen

Een oordeel over de reserveringscapaciteit heeft logischerwijs ook te maken met de vraag of de kosten van de belanghebbende plotseling zijn opgekomen en daarom niet voorzienbaar waren. Ook kan de periode waarover men geacht wordt te reserveren, te kort zijn geweest gelet op de hoogte van de kosten. Denk bijvoorbeeld aan een lange periode van detentie bij een aanvraag om inrichtingskosten (CRVB:2014:478). Daarnaast kan het voorkomen dat belanghebbende in de te beoordelen periode te maken heeft gehad met een cumulatie van (eigen) noodzakelijke voorzienbare kosten. Het kan zijn dat dit met zich meebrengt dat er geen of onvoldoende reserveringsmogelijkheden zijn (geweest). Dit is wel afhankelijk van de aard en de hoogte van die kosten. Verder ligt het in ieder geval op de weg van belanghebbende dat te stellen en desgevraagd aan te tonen met verifieerbare bewijsstukken. Met kosten die betrekking hebben op andere personen dan de aanvrager wordt in principe geen rekening gehouden.

Tweede lid

Op basis van de vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep zijn in het tweede lid kostensoorten opgenomen die in ieder geval als incidenteel of periodiek algemeen voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan worden aangemerkt (CRVB:2016:886, CRVB:2016:176 en CRVB:2010:BO2750). Hiermee is dus geen limitatief overzicht bedoeld.

Derde lid

Het komt regelmatig voor dat bijzondere bijstand wordt gevraagd voor kostensoorten die normaliter in de vorm van een geldlening worden verstrekt (kosten woninginrichting, duurzame gebruiksgoederen) en kosten die doorgaans om niet worden verstrekt (kosten van stoffering). Wanneer er dan sprake is van reservering is het de vraag of er dan bij voorkeur minder bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening moet worden verstrekt, of minder bijzondere bijstand om niet. Aangezien reservering voor de in lid 2 genoemde kosten het algemene uitgangspunt is, wordt in het derde lid geregeld dat de reservering bij voorrang in mindering wordt gebracht op de bijzondere bijstand die om niet zou worden verstrekt. De aanvrager is hierdoor gehouden om 'achteraf te reserveren' door het terugbetalen op de aan hem verstrekte geldlening.

Artikel 2.5 Bijzondere omstandigheden: overig

Eerste lid

Er kan niet altijd op voorhand worden gezegd of de kosten waar bijzondere bijstand voor wordt aangevraagd incidenteel of periodiek voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan zijn. Dat is van belang om te weten in verband met de reserveringsplicht.

Het zijn in ieder geval kosten die niet als 'algemeen' worden aangemerkt en waar dus niet het karakter van vervanging dan wel voorzienbaarheid in besloten zit. Voor dergelijke kosten geldt geen reserveringsplicht.

Tweede lid

Op basis van de vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep zijn in het tweede lid kostensoorten opgenomen die in ieder geval als incidenteel of periodiek voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan worden aangemerkt (CRVB:2014:3221, CRVB:2012:BW7543 en CRVB:2010:BO4643). Hiermee is dus geen limitatief overzicht bedoeld.

Artikel 3.1 Indienen aanvraag

Eerste en tweede lid

Spreken voor zich, behoeven geen toelichting.

Derde lid

Dit lid bepaalt de hoofdregel. In het algemeen geldt dat de aanvraag moet worden ingediend voor het moment waarop, eenvoudig gezegd, de betalingsverplichting voor de betreffende kosten ontstaat (bijv. CRVB:2016:2715 en CRVB:2007:BA6875).

Vierde lid

Dit lid bepaalt dat het college kan afwijken van de hoofdregel. Er kan op grond van dit lid met terugwerkende kracht bijzondere bijstand worden verstrekt, mits het product of dienst maximaal één maand geleden is afgenomen. Hiermee wordt bedoeld het moment dat de kosten bekend zijn; dit is meestal het moment waarop de originele nota is ontvangen. De originele nota is daarmee niet ouder dan 1 maand. Voor het recht op bijzondere bijstand moet het college nog wel de noodzaak van de kosten kunnen vaststellen én of het uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende kosten gaat.

Artikel 4.1 Algemene beleidsuitgangspunten

Eerste lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Tweede lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Derde lid

Op voorhand kan niet worden gezegd welke kosten belanghebbende uit (een inkomen ter hoogte van) de bijstandsnorm moet of kan voldoen. Het college heeft daarbij enige beoordelingsvrijheid (zie bijvoorbeeld CRVB:2009:BJ8150 en CRVB:2010:BN7953).

In beginsel geldt dat de algemene bijstand toereikend is. Deze norm is immers bedoeld voor de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan inclusief een component reservering. De algemene bijstand is dus een uitkering voor levensonderhoud die is opgebouwd uit een aantal componenten: een voor woonkosten, een voor kleding, een voor voedsel, etc. Er bestaat alleen recht op bijzondere bijstand als een van deze componenten niet in de specifieke (meer)kosten voorziet.

Vierde lid

Voor de draagkrachtberekening geldt de toepasselijke bijstandsnorm. Dit lid bepaalt echter dat de kostendelersnorm als bedoeld in artikel 22a van de wet bij de berekening van de draagkracht niet van toepassing is. Per 1 januari 2015 geldt de kostendelersnorm voor een belanghebbende die met een of meerdere meerderjarige personen in dezelfde woning zijn hoofdverblijf heeft ten aanzien van algemene bijstand. De bijstandsnorm wordt lager, naar mate het aantal meerderjarige personen in de woning toeneemt. Dit omdat de woonkosten kunnen worden gedeeld. Bijzondere bijstand is echter bedoeld voor individuele bijzondere kosten, die doorgaans niet lager worden door het kunnen delen van woonkosten. Daarom stelt het college vast dat de kostendelersnorm niet toegepast wordt bij het vaststellen van de draagkracht ten aanzien van bijzondere bijstand. In plaats daarvan wordt de bijstandsnorm gehanteerd die van toepassing zou zijn als er geen sprake was van de kostendelersnorm. Ook geldt de eventuele verlaging wegens de woonsituatie niet.

Vijfde lid

Bij het bepalen van de draagkracht gaat het college uit van de inkomsten en het vermogen waarover de belanghebbende beschikt of redelijkerwijs kan beschikken. Dit komt overeen met de omschrijving die de wetgever hanteert in artikel 31 lid 1 van de wet. Het college is bijvoorbeeld bevoegd om bij de berekening van de bijzondere bijstand rekening te houden met de fictieve tegemoetkoming op grond van de Wet kinderopvang (CRVB:2013:2131). Dat belanghebbende ervan afziet deze tegemoetkoming aan te vragen brengt niet mee dat deze voor de toepassing van de wet niet als in aanmerking te nemen middel moet worden beschouwd. Is op (een deel van) het inkomen van belanghebbende executoriaal beslag gelegd, dan heeft belanghebbende feitelijk geen bestedingsmogelijkheid wat dat inkomensbestanddeel betreft, omdat hij niet beschikkingsbevoegd is en er (in principe) ook geen mogelijkheid is om dat deel aan hem te laten uitbetalen. In voorkomende gevallen mag het college bij de berekening van de draagkracht geen rekening houden met dat (deel van het) inkomen. Immers, belanghebbende kan daar redelijkerwijs niet over beschikken (CRVB:2006:AV8374).

Is belanghebbende toegelaten tot het schuldsaneringstraject op grond van de Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp), dan kan het college alleen de draagkracht berekenen over de middelen waarover belanghebbende daadwerkelijk de beschikking heeft (CRVB:2005:AS5115). Wel kan het college nadere verplichtingen opleggen die inhouden dat belanghebbende de beslaglegger of Wsnp-bewindvoerder verzoekt om een grotere vrijlating van inkomsten te berekenen.

Indien de belanghebbende beschikt over een of meerdere uitvaartverzekeringen kan in redelijkheid niet van hem worden verlangd deze voortijdig te gelde te maken door ontbinding van de verzekeringscontracten te vragen. Bij de vaststelling van draagkracht uit vermogen blijft een dergelijke verzekering dan ook buiten beschouwing. Indien de belanghebbende niet beschikt over uitvaartpolissen wordt ook geen vrijlating van een fictief te reserveren bedrag toegepast.

Zesde lid

Is belanghebbende toegelaten tot het schuldsaneringstraject op grond van de Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp), dan kan het college alleen de draagkracht berekenen over de middelen waarover belanghebbende daadwerkelijk de beschikking heeft (CRVB:2005:AS5115). Wel kan het college nadere verplichtingen opleggen die inhouden dat belanghebbende de beslaglegger of Wsnp-bewindvoerder verzoekt om een grotere vrijlating van inkomsten te berekenen.

Voor belanghebbenden die zijn toegelaten tot een minnelijk traject op grond van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening ligt dat anders. Zij kunnen in principe redelijkerwijs beschikken over hun inkomen boven het Vrij Te Laten Bedrag (VLTB). Zou het college dat als uitgangspunt hanteren, dan zal het schuldhulpverleningstraject worden stopgezet omdat niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, met alle gevolgen van dien. Daarom stelt het college vast dat ook deze belanghebbenden redelijkerwijs niet kunnen beschikken over hun inkomen en/of vermogen indien en zolang zij voldoen aan de voorwaarden van dat traject.

Zevende lid

In beginsel wordt slechts éénmaal per draagkrachtjaar een draagkrachtberekening uitgevoerd. Er kan echter aanleiding zijn om de vastgestelde draagkracht aan te passen als er zich wijzigingen voordoen in het inkomen of vermogen die een hogere draagkracht tot gevolg zouden kunnen hebben. Ook een wijziging in de gezinsomstandigheden kan aanleiding zijn voor een aanpassing, bijvoorbeeld een huwelijk, echtscheiding of overlijden. In die gevallen ligt het zeker voor de hand dat de draagkracht opnieuw wordt vastgesteld omdat de belanghebbende niet meer of juist als alleenstaande (ouder) wordt aangemerkt. Het college stelt in voorkomende gevallen de draagkracht voor het resterende deel van de periode opnieuw vast. Wanneer bij de vaststelling van de draagkracht al een inkomenswijziging kan worden voorzien, kan het college de draagkrachtperiode korter vaststellen.

Artikel 4.2 Draagkrachtperiode inkomen en vermogen

Eerste lid

In afwijking van de algemene regels, kan het recht op bijzondere bijstand voor kosten die zijn opgekomen voor de datum waarop de aanvraag om bijstand is ingediend (met terugwerkende kracht) bestaan (zie art. 3.1 lid 4 van deze beleidsregels). De draagkrachtperiode begint echter altijd op de eerste dag van de maand waarin de aanvraag is ingediend.

Tweede lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Derde lid

Het kan voorkomen dat een aanvraag om bijzondere bijstand wordt ingediend binnen een reeds vastgestelde draagkrachtperiode. In dat geval blijft die eerder vastgestelde draagkrachtperiode gelden.

Vierde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 4.3 Draagkracht en inkomen

ZK18002019/ 18-0010111

18-0010111

Algemeen

Het college heeft in het kader van de bijzondere bijstand volledige vrijheid in de vaststelling van de draagkracht (uitgedrukt in een draagkrachtpercentage) van de belanghebbende. Dit betekent dat het college zelf kan bepalen welk deel van het inkomen en vermogen als draagkracht wordt aangemerkt.

Het college hanteert een gestaffelde toename van de draagkracht. De staffel is vastgelegd in artikel 4.3 lid 1 tot en met 4 van deze beleidsregels. Artikel 4.3 lid 2 tot en met 4 werken cumulerend.

Eerste lid

Dit lid bepaalt welk inkomen (qua hoogte) niet tot draagkracht zal leiden. Dit wordt aangeduid als draagkrachtloos inkomen (zie ook artikel 1.2 eerste lid, aanhef en onder h van deze beleidsregels).

Tweede lid

Van het inkomen tussen 110% en 120% van de toepasselijke bijstandsnorm, wordt 20% als draagkracht in aanmerking genomen.

Derde lid

Van het inkomen tussen 120% en 150% van de toepasselijke bijstandsnorm, wordt bovendien 40% als draagkracht in aanmerking genomen.

Vierde lid

Van het inkomen dat meer bedraagt dan 150% van de toepasselijke bijstandsnorm, wordt bovendien 100% als draagkracht in aanmerking genomen.

Vijfde lid

Dit lid bepaalt dat het in aanmerking te nemen inkomen wordt vastgesteld volgens dezelfde regels als voor algemene bijstand in de Participatiewet. Dit betekent dat de artikelen 31 lid 2 en artikel 33 lid 5 van de Participatiewet overeenkomstig van toepassing zijn.

Zesde lid

Het inkomen kan worden verminderd in verband met buitengewone uitgaven. De eigen bijdrage op grond van de Wet langdurige zorg wordt aangemerkt als buitengewone uitgave, indien belanghebbende in een inrichting woont.

Doorgaans bestaat het inkomen uit een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA), Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) of Wajong van het UWV, waarop de eigen bijdrage Wlz al wordt ingehouden. In voorkomende gevallen wordt de netto uitkering vermeerderd met de vakantietoeslag afgezet tegen de norm bij een verblijf in een inrichting inclusief verhoging (art. 23 van de wet).

Zevende lid

Dit lid schrijft voor hoe het college omgaat met de draagkracht in het geval van nieuwe aanvragen die worden ingediend binnen het vastgestelde draagkrachtjaar. Bij een nieuwe aanvraag binnen een lopend draagkrachtjaar wordt (ervan uitgaande dat aan de overige voorwaarden voor het recht op bijzondere bijstand is voldaan) uiteraard gekeken naar het restant van de draagkracht uit inkomen. Met de eerdere aanvraag/aanvragen zal de aanvankelijk voor de draagkrachtperiode vastgestelde draagkracht immers al deels of volledig zijn verbruikt.

Artikel 4.4 Draagkracht en vermogen

Eerste lid

Het college is bevoegd om bij de vaststelling van draagkracht uit vermogen afwijkende vermogensgrenzen te hanteren dan de grenzen die gelden voor de algemene bijstand. Daarbij mag onderscheid worden gemaakt tussen kostensoorten (zie bijvoorbeeld CRVB:2011:BP3443). In het eerste lid is vastgelegd dat de vermogensgrens als bedoeld in de wet wordt gehanteerd.

Tweede lid

Dit lid schrijft voor hoe het college omgaat met de draagkracht in het geval van nieuwe aanvragen die worden ingediend binnen het vastgestelde draagkrachtjaar. Bij een nieuwe aanvraag binnen een lopend draagkrachtjaar wordt (ervan uitgaande dat aan de overige voorwaarden voor het recht op bijzondere bijstand is voldaan) uiteraard gekeken naar het eventuele restant van de draagkracht uit vermogen.

Artikel 5.1 Woonkostentoeslag huurders

Eerste lid

Als hoofdregel geldt dat de Wht als een aan de bijstand voorliggende passende en toereikende voorziening wordt aangemerkt (CRVB:2011:BT1740). Ook in geval de rekenuur te hoog is geldt de Wht als voorliggende passende en toereikende voorziening (CRVB:2016:77). De Wht kan niet in alle gevallen als passende en toereikende voorliggende voorziening worden aangemerkt omdat de huurtoeslag bijvoorbeeld wordt verstrekt met ingang van de eerste van de maand (CRVB:2014:1945). De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld aan de hand van de berekeningssystematiek van de Wht. Het berekeningsformulier uit het handboek 'Grip op Participatiewet' van Schulinck (Wolters Kluwer) wordt hierbij gebruikt.

Tweede lid

Hoewel de Wht als voorliggende passende en toereikende voorziening moet worden aangemerkt, kan daar toch een uitzondering voor gelden. De bijstandsverlening is in voorkomende gevallen beperkt tot een maximale periode van 12 maanden. Belanghebbende kan na afloop van in de beschikking genoemde periode een nieuwe (verlengings)aanvraag indienen.

Derde lid

Het college heeft op grond van artikel 55 van de wet een discretionaire bevoegdheid om nadere verplichtingen op te leggen die zijn verbonden aan het recht op bijstand. Deze verplichtingen strekken in dit geval tot vermindering of beëindiging van bijstand. Bij het verlenen van bijzondere bijstand in de vorm van een woonkostentoeslag maakt het college in principe gebruik van deze bevoegdheid omdat betrokkenen niet te duur mogen wonen (CRVB:2016:190 en CRVB:2016:77). Omdat deze nadere verplichtingen niet van rechtswege gelden moet het college de verplichting bij besluit opleggen en tevens aangeven welke concrete activiteiten van belanghebbende worden verlangd. Daarbij worden ook de gevolgen aangegeven als de verplichtingen (activiteiten) niet of onvoldoende worden nagekomen en belanghebbende dat te verwijten valt. De activiteiten moeten aantoonbaar en verifieerbaar zijn zodat het college daaruit af kan leiden of is voldaan aan de voorwaarden van de verhuisplicht. Dat is van groot belang indien belanghebbende een verlenging aanvraagt van de woonkostentoeslag. Ook is vereist dat op passende woningen of woonruimten wordt gereageerd. In eerste instantie is de hoogte van de woonkosten van belang. Die moet vanzelfsprekend lager zijn dan de maximale huurgrens. Verder heeft het criterium 'passend' betrekking op de gezinssituatie. Afhankelijk daarvan kan een kleinere of andersoortige of elders gelegen woonruimte, dan die belanghebbende wenst, in de ogen van het college toch passend zijn. Reageert een alleenstaande alleen op eengezinswoningen wordt dat niet als passend aangemerkt. Voor gehuwden of alleenstaande ouders ligt dat anders. Maar alleen reageren op (heel) grote eengezinswoningen zou ook voor hen door het college als niet passend (kunnen) worden aangemerkt. Of wordt voldaan aan de voorwaarden van de verhuisplicht zal het college moeten beoordelen aan de hand van de vraag of:

1. is gereageerd op voldoende woningen (aantal); en
2. gedurende de gehele periode van bijstandsverlening is gereageerd; en
3. is gereageerd op passende woningen, ongeacht de aard of ligging van de woning; en
4. geen passende woonruimte is geweigerd.

Het woningaanbod van sociale huurwoningen van de woningcorporaties in de Krimpenerwaard is te vinden op de website www.wonenindekrimpenwaard.nl. Onder bepaalde voorwaarden, bijvoorbeeld ook als een belanghebbende volgens de gemeente te duur woont, kan urgentie worden aangevraagd. Het ligt voor de hand om het inschrijven als woningzoekende op genoemde website en eventueel het aanvragen van urgentie in ieder geval in het kader van de verhuisplicht als verplichting wordt opgelegd. De verhuisplicht is niet per definitie gebonden aan de gemeentegrenzen. Afhankelijk van de situatie van belanghebbende is denkbaar dat het college kan verlangen dat belanghebbende zich bij meerdere aanbieders als woningzoekende inschrijft. Woningen in Krimpen aan den IJssel worden bijvoorbeeld aangeboden via www.woonnetrijmond.nl.

Vierde lid

Het college zal bij de aanvraag om verlenging moeten beoordelen of is voldaan aan de voorwaarden van de verhuisplicht (zie ook de toelichting bij lid 3 van dit artikel). Is dat het geval, dan kan het college de bijzondere bijstand met maximaal 6 maanden verlengen. Daarnaast legt het college wederom de verhuisplicht op onder toepassing van artikel 55 van de wet.

Vijfde lid

Dit lid bepaalt de hoofdregel in het geval belanghebbende zich niet of niet voldoende heeft gehouden aan de verhuisplicht. Het college is bevoegd de aanvraag om verlenging af te wijzen op grond van artikel 15 van de wet (CRVB:2016:77 en CRVB:2011:BT1740). In de hier genoemde uitspraken hanteert het college, volgens de CRvB, buitenwettelijk begunstigend beleid. Er kunnen zich omstandigheden voordoen die als bijzondere redenen kunnen worden gekwalificeerd.

Zesde lid

Hoewel er sprake is van verwijtbaar niet nakomen van de verhuisplicht, kan er een grond zijn om de aanvraag om verlenging van de woonkostentoeslag niet af te wijzen indien zeer bijzondere omstandigheden daartoe aanleiding geven. Het moet in voorkomende gevallen gaan om specifieke feitelijke omstandigheden van de belanghebbende of diens gezin die het college vaststelt. Daarbij zijn twee situaties te onderscheiden.

Belanghebbende of diens gezin zijn:

1. bekend bij andere hulpverlenende instanties, waar ondersteuning is of zal worden toegekend of op korte termijn wordt toegekend of opgestart;
2. nog niet bekend bij andere hulpverlenende instanties, terwijl ondersteuning naar verwachting een oplossing zal bieden voor de aanwezige problematiek.

Indien zeer bijzondere omstandigheden worden vastgesteld dan kan het college de bijzondere bijstand eenmaal verlengen met maximaal 6 maanden. Het college kan dus ook voor een kortere periode toekennen. Op grond van artikel 48 lid 2 onder b van de wet wordt de bijzondere bijstand als lening verstrekt omdat de noodzaak tot bijstandsverlening het gevolg is van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. Daarnaast legt het college wederom de verhuisplicht op onder toepassing van artikel 55 van de wet. Let wel, deelname aan bijvoorbeeld een wettelijk schuldhulpverleningstraject betekent niet dat het college de bijzondere bijstand niet als lening zou mogen verstrekken. Verder worden, naast de reguliere verhuisplicht, extra nadere verplichtingen verbonden aan de bijzondere bijstand, namelijk dat belanghebbende zich in voorkomende gevallen houdt aan de voorwaarden die verbonden (kunnen) zijn aan de hier bedoelde ondersteuning. Dat gebeurt dan ook onder toepassing van artikel 55 van de wet. Bij een volgende aanvraag om woonkostentoeslag (verlenging) zal het college ook moeten beoordelen of aan deze voorwaarde(n) is voldaan. Is dat niet het geval, dan ligt het niet voor de hand dat wederom met succes een beroep kan worden gedaan op bijzondere redenen.

Zevende lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 5.2 Woonkostentoeslag woningeigenaren

Eerste lid

Dit lid bepaalt dat het college bij het verlenen van een woonkostentoeslag aan eigen woningbezitters aansluit op de systematiek van de Wht. Uit CRVB:2014:4242 blijkt dat de Centrale Raad van Beroep oordeelt dat het college voor de bepaling van de hoogte van de woonkostentoeslag in redelijkheid heeft mogen aansluiten bij het systeem van de Wht.

Vanzelfsprekend gaat het hier om een woning waar de eigenaar ook daadwerkelijk woont, dat wil zeggen zijn hoofdverblijf heeft, en niet om een tweede of vakantie woning of volgende woning.

Het berekeningsformulier uit het handboek 'Grip op Participatiewet' van Schulink (Wolters Kluwer) wordt gebruikt.

Tweede lid

ZK18002019/ 18-0010111

18-0010111

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Derde lid

Aangenomen kan worden dat, gezien vanuit de systematiek van de Wht, de te hoge woonkosten voor woningeigenaren niet als uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten aangemerkt hoeven te worden. Net als bij huurders kan daar toch een uitzondering voor gelden. De bijstandsverlening is in voorkomende gevallen wel beperkt tot een maximale periode.

Vierde lid

Het college heeft op grond van artikel 55 van de wet een discretionaire bevoegdheid om nadere verplichtingen op te leggen die zijn verbonden aan het recht op bijstand. Deze verplichtingen strekken in dit geval tot vermindering of beëindiging van bijstand. Bij het verlenen van bijzondere bijstand in de vorm van een woonkostentoeslag maakt het college in principe gebruik van deze bevoegdheid, omdat betrokkenen (ook woningeigenaren) niet te duur mogen wonen (CRVB:2013:1957 en CRVB:2014:4242). Omdat deze nadere verplichtingen niet van rechtswege gelden moet het college de verplichting bij besluit opleggen en tevens aangeven welke concrete activiteiten van belanghebbende worden verlangd. Daarbij worden ook de gevolgen aangegeven als de verplichtingen (activiteiten) niet of onvoldoende worden nagekomen als belanghebbende dat te verwijten valt. Het opleggen van deze verplichting bestaat er in ieder geval uit dat belanghebbende activiteiten moet verrichten om zijn woning te verkopen tegen een vraagprijs die in redelijke verhouding staat tot de waarde van de woning en dat hij daarvoor een makelaar inschakelt.

Vanaf het moment dat er een koopovereenkomst tot stand is gekomen en deze is ondertekend zal belanghebbende direct moeten omzien naar passende, vervangende woonruimte. De verdere voorwaarden van de verhuisplicht zijn dan van toepassing, zoals de activiteiten die genoemd zijn in deze toelichting bij artikel 5.1 lid 3.

Vijfde lid

Het college zal bij de aanvraag om verlenging moeten beoordelen of is voldaan aan de voorwaarden van de verhuisplicht. Is dat het geval, dan kan het college de bijzondere bijstand met maximaal 12 maanden verlengen (toekennen). Daarnaast legt het college wederom de verhuisplicht op onder toepassing van artikel 55 van de wet.

Zesde lid

Dit lid bepaalt de hoofdregel in het geval belanghebbende zich niet of niet voldoende heeft gehouden aan de verhuisplicht. Het college is bevoegd de aanvraag om verlenging af te wijzen (CRVB:2015:1689). De aanvraag wordt in voorkomende gevallen afgewezen op de grond dat geen sprake (meer) is van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten in de zin van artikel 35 van de wet (CRVB:2016:2652 en CRVB:2012:BX1676). Er kunnen zich omstandigheden voordoen die als bijzondere redenen kunnen worden gekwalificeerd.

Zevende lid

Omdat de beoordeling van de bijzondere omstandigheden voor huurders en eigen woningbezitters niet verschilt, wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 5.1 lid 6 van deze beleidsregels.

Indien zeer bijzondere omstandigheden worden vastgesteld dan kan het college de bijzondere bijstand eenmaal verlengen met maximaal 12 maanden. Het college kan dus ook voor een kortere periode toekennen. Op grond van artikel 48 lid 2 onder b van de wet wordt de bijzondere bijstand als lening verstrekt omdat de noodzaak tot bijstandsverlening het gevolg is van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. Daarnaast legt het college wederom de verhuisplicht op onder toepassing van artikel 55 van de wet.

Achtste lid

In dit lid zijn diverse lasten opgenomen verbonden aan de eigen woning die bij het vaststellen van de hoogte van de woonkosten in aanmerking worden genomen. De aflossing van de hypotheek en daarmee vergelijkbare betalingen worden niet als woonkosten meegenomen omdat de aflossing leidt tot vermogensvorming.

Negende lid

De voorlopige teruggave inkomstenbelasting wordt op grond van artikel 32 lid 1 van de wet als inkomen toegerekend aan de periode waarop deze teruggave betrekking heeft. Het college betreft deze bij de berekening van de bijzondere bijstand en brengt deze in mindering op de totale woonkostentoeslag (CRVB:2014:2384).

Artikel 5.3 Verhuiskosten

Algemeen

In principe heeft iedereen recht op zelfstandige huisvesting. De kosten die dat met zich meebrengt, zijn algemeen voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan die in beginsel bestreden moeten worden uit het eigen inkomen. Dit zijn kosten met een voorzienbaar karakter. Dat wil zeggen dat verhuis- en (her)inrichtingskosten uitsluitend in aanmerking kunnen komen voor bijzondere bijstand indien er sprake is van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten. Daarvan kan sprake zijn bij een niet voorziene verhuizing op grond van een medische of sociale noodzaak (CRVB:2016:1506 en CRVB:2016:2813). De Wmo 2015 kan gelden als een passende en toereikende voorliggende voorziening. Dat is onder meer voor verhuiskosten het geval. Ondervindt de belanghebbende bijvoorbeeld beperkingen in het normale gebruik van de woning (zelfredzaamheid) waardoor de verhuizing noodzakelijk is, dan wordt de Wmo 2015 als voorliggende voorziening aangemerkt. Kan belanghebbende krachtens de CAO of een individuele arbeidsovereenkomst aanspraak maken op een tegemoetkoming in verhuiskosten door de werkgever, dan geldt dat als voorliggende voorziening. Ook kan de Regeling minimumbijdrage verhuis- en inrichtingskosten bij renovatie gelden als voorliggende voorziening. Op grond van deze regeling hebben huurders recht op een minimumbijdrage in de verhuis- en inrichtingskosten indien er in verband met een renovatie noodzakelijkerwijs dient te worden verhuisd. Deze minimumbijdrage is vastgesteld bij ministeriele regeling en wordt jaarlijks geïndexeerd. Onder renovatie wordt zowel sloop met vervangende nieuwbouw als gedeeltelijke vernieuwing door verandering of toevoeging verstaan.

Eerste en tweede lid

Het gaat in dit artikel om kosten die direct verband houden met de verhuizing. Het gaat om de kosten van de eerste maand huur en de (volledige) kosten in verband met het aangaan van de huurovereenkomst (administratiekosten of waarborgsom) en de met de verhuizing gemoeide transportkosten. Deze kosten worden aangemerkt als incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Dit betekent dat het voorzienbare kosten zijn waarvoor de reserveringsplicht geldt (CRVB:2014:3407 en CRVB:2016:898). Het college zal dan ook eerst de noodzaak van de verhuizing moeten vaststellen. In het geval belanghebbende verhuist naar een passende woning omdat aan hem de verhuisplicht is opgelegd, staat de noodzaak van de verhuizing in ieder geval vast. Opgemerkt wordt dat daarmee niet zonder meer het recht op bijzondere bijstand vaststaat. De belanghebbende die zijn eigen woning heeft verkocht kan daardoor bijvoorbeeld over in aanmerking te nemen middelen beschikken.

Derde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Vierde lid

De hoogte van de bijzondere bijstand voor de eerste maand huur of dubbele huur en administratiekosten en/of de waarborgsom wordt vastgesteld op basis van de werkelijke kosten. Voor de transportkosten geldt daarbij eveneens het uitgangspunt van de goedkoopste adequate voorziening. Dit is in principe de huur van een boedelbak (aanhanger) of de huur van een verhuisbusje die zelf mag worden bestuurd.

Vijfde, zesde en zevende lid

Spreekt voor zich, behoeven geen toelichting.

Artikel 5.4 Inrichtingskosten (duurzame gebruiksgoederen en stofferingskosten)

Algemeen

De kosten van woninginrichting ("inrichtingskosten") bestaan uit kosten voor de aanschaf, vervanging of reparatie van duurzame gebruiksgoederen en uit stofferingskosten. De kosten van woninginrichting worden tot de periodiek dan wel incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan gerekend. Deze

kosten dienen dan ook in beginsel te worden bestreden uit het inkomen, hetzij door middel van reservering vooraf, hetzij door middel van gespreide betaling achteraf (CRVB:2015:2861 en CRVB:2017:251).

Eerste lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Tweede lid

De kosten van woninginrichting bestaan uit de kosten voor duurzame gebruiksgoederen en stofferingskosten. Met stofferingskosten worden kosten bedoeld die niet zien op duurzame gebruiksgoederen, zoals verf, behang en vloerbedekking. Dit onderscheid is van belang voor de vorm waarin de bijzondere bijstand kan worden verstrekt. Zie ook (de toelichting bij) lid 5 van dit artikel.

Derde lid

De tabel met normbedragen is tot stand gekomen na onderzoek naar de verschillende producten, merken en nieuwe prijzen bij diverse (online) winkels, zoals Media Markt, Hema etc. Voor de maximale bedragen kunnen volgens de tabel goede, degelijke producten nieuw worden aangeschaft die voldoen aan de hedendaagse gebruiks- en energienormen. Indexering van de bedragen vindt jaarlijks plaats op basis van de consumentenprijsindex.

Vierde lid

Het college hecht er aan goede voorlichting te geven. Omdat de bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen in het algemeen in de vorm van een lening wordt verstrekt is het van belang dat belanghebbenden zich nog beter realiseren dat deze bijstand ook moet worden terugbetaald. Eenvoudig gezegd: hoe lager de bijzondere bijstand hoe sneller deze kan worden terugbetaald. Naast het financiële aspect wordt voorlichting gegeven over de wijze waarop de tweedehands goederen gekocht kunnen worden.

Vijfde lid

Artikel 51 van de wet bepaalt een dwingende volgorde voor de vraag in welke vorm de bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen wordt verstrekt. Uit het tweede lid van dat artikel volgt dat als belanghebbende op enig moment kan aflossen, het college de bijzondere bijstand niet om niet zou mogen verlenen. De wet geeft geen invulling aan wat wordt verstaan onder 'op enig moment'.

De kosten van stoffering vallen niet onder de bepalingen van duurzame gebruiksgoederen. Hiervoor geldt in principe de hoofdregel dat de bijstand om niet wordt verstrekt.

Zesde lid

Het college zal moeten vaststellen dat het slagen van het schuldsaneringstraject in gevaar komt en de aanschaf van de betreffende goederen absoluut noodzakelijk is. Bij Wsnp moet eerst de bewindvoerder worden verzocht akkoord te gaan met een lening met uitgestelde aflossing. Wordt hier niet mee ingestemd, dan kan mogelijk bijstand om niet worden verleend.

Artikel 5.5 Doorbetaling huur bij verblijf in detentie

Algemeen

Voor de kosten van het aanhouden van woonruimte in de periode dat de betrokkene rechtens zijn vrijheid is ontnomen kan in de regel geen bijzondere bijstand worden verleend. Het behoort tot de eigen verantwoordelijkheid van de betrokkene om ter zake een afdoende regeling te treffen. Slechts in uitzonderlijke situaties waarbij steeds een strikt individuele afweging van de omstandigheden noodzakelijk is, kan het college op grond van dringende redenen met toepassing van artikel 16 lid 1 van de wet bijzondere bijstand verlenen.

Eerste lid

In afwijking van artikel 13 lid 1 sub a van de wet kan het college bijzondere bijstand verlenen aan een alleenstaande voor de doorbetaling van de huur van een woning of een kamer. Energielasten worden in deze periode niet vergoed. Dit betekent dat belanghebbende zich af moet laten sluiten voor gas, water en elektra. De kosten voor her aansluiting kunnen in aanmerking komen voor bijzondere bijstand na invrijheidstelling. De eigen

woningbezitter is uitgesloten van bijstandsverlening. Verder geldt de voorwaarde dat de detentie in Nederland wordt uitgezeten gelet op het territorialiteitsbeginsel. Daarnaast geldt dat de detentieperiode ononderbroken meer dan 1 maand moet bedragen, maar niet langer duurt dan 6 maanden. Dit sluit aan bij het Convenant Re-integratie van (ex-)gedetineerden en de daarop gebaseerde Handreiking, waarin het Ministerie van Justitie en de VNG afspraken hebben gemaakt over de manier waarop deze burgers terugkeren naar de samenleving. Ten aanzien van onderdak is onder andere afgesproken dat gemeenten zo veel mogelijk zorgen voor continuïteit van bestaand onderdak bij kortdurende detentie (< 6 maanden).

Het college beoordeelt of er bijzondere omstandigheden zijn die aanleiding geven om tot bijstandsverlening over te gaan.

Tweede lid

De periode waarin het college bijzondere bijstand kan verlenen is begrensd. Op voorhand staat echter niet altijd vast hoe lang de detentieperiode zal zijn. Ook kan het voorkomen dat er meerdere vonnissen worden uitgesproken. Verder is het zo dat bij de vaststelling van de periode rekening moet worden gehouden met de voorwaardelijke invrijheidstelling. De periode van het voorarrest wordt ook meegeteld bij de vaststelling van de detentieperiode.

Derde en vierde lid

Spreekt voor zich, behoeven geen toelichting.

Vijfde lid

Indien de omvang van de detentieperiode ten tijde van het besluit nog niet bekend was en na het toekennen van bijzondere bijstand blijkt dat de detentieperiode meer dan 6 maanden bedraagt, beëindigt het college de bijzondere bijstand met ingang van de eerste dag van de volgende maand na het bekend worden van de detentieduur.

Zesde lid

Dit lid bevat een opsomming van redenen die in ieder geval geen recht geven op bijzondere bijstand voor de doorbetaling van huur tijdens detentie. Vergoeding heeft namelijk geen zin als belanghebbende de woning toch dreigt te verliezen, bijvoorbeeld omdat hij betalingsachterstanden heeft.

Als de huurverplichting kan worden overgenomen, is daarmee de noodzaak voor bijstandsverlening niet meer aanwezig.

Voortvloeiend uit het gegeven dat het allereerst tot de eigen verantwoordelijkheid van belanghebbende behoort om een afdoende regeling te treffen voor het aanhouden van de woning tijdens detentie, kan geen bijstand worden verleend wanneer belanghebbende detentie verkiest in plaats van het betalen van een boete.

Bijzondere bijstand is alleen aan de orde bij kortdurende detentie. Daarvan is geen sprake meer zodra de detentie langer duurt dan 6 maanden.

Gelet op het in artikel 11 van de wet vastgelegde territorialiteitsbeginsel is bijzondere bijstand niet mogelijk bij detentie in het buitenland.

Zevende en achtste lid

Spreekt voor zich, behoeven geen toelichting.

Artikel 5.6 Doorbetaling vaste lasten bij verblijf in inrichting

Eerste lid

Bij de beoordeling of er recht kan bestaan op bijzondere bijstand is het van belang of er in de woning personen (blijven) wonen in het geval belanghebbende tijdelijk wordt opgenomen in een inrichting. Is dat niet het geval, dan zal de noodzaak van de doorbetaling van de vaste lasten worden beoordeeld. Daarbij speelt de tijdelijke aard van de opname een belangrijke rol maar ook de hoogte van het inkomen. Is de norm bijvoorbeeld omgezet naar de zak- en kleedgeldnorm als bedoeld in artikel 23 van de wet, zal duidelijk zijn dat van dat inkomen de vaste lasten niet betaald kunnen worden.

Tweede lid

Dit lid bepaalt dat bijzondere bijstand ook mogelijk is wanneer partners beiden tegelijk tijdelijk in een inrichting verblijven. Dit is niet aan de orde wanneer een partner achterblijft in de woning.

Derde lid

Dit lid bepaalt wat in ieder geval onder vaste lasten wordt verstaan.

Vierde lid

Dit lid bepaalt de maximale periode van bijstandsverlening. In die gevallen dat er niet meer gesproken kan worden van een tijdelijk karakter ligt het voor de hand dat belanghebbende permanent in een instelling zal verblijven op grond van de Wet langdurige zorg.

Artikel 5.7 Jongmeerderjarigen

Eerste lid

Een persoon van 18, 19 of 20 jaar wordt een "jongmeerderjarige" genoemd. Voor jongmeerderjarigen die (bijzondere) bijstand aanvragen geldt dat zij eerst een beroep moeten doen op de ouders die met het ouderlijk gezag belast zijn. Daaronder worden ook stiefouders verstaan. Die zijn namelijk tot 21 jaar onderhoudsplichtig voor hun kinderen. Het kan voorkomen dat de ouders slechts deels aan hun onderhoudsplicht kunnen voldoen omdat hun middelen niet toereikend zijn. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt daar dan op afgestemd. Deze vorm van bijzondere bijstand is fiscaal belast, omdat deze bijzondere bijstand dient als aanvulling voor de kosten van levensonderhoud. Dit betekent dat hierover belastingen en premies verschuldigd zijn.

Tweede lid

In dit lid is bepaald wanneer het college er in ieder geval van uitgaat dat de jongmeerderjarige zijn onderhoudsrecht jegens zijn ouder(s) redelijkerwijs niet te gelde kan (of hoeft) te maken. Hiermee is geen limitatief overzicht beoogd.

Derde lid

Dit lid bepaalt waar de noodzakelijke kosten in ieder geval betrekking op hebben. Er is geen limitatief overzicht beoogd.

Vierde lid

Indien de jongmeerderjarige is aangewezen op zelfstandige huisvesting zal hij rekening moeten houden met de keuze die daarbij gemaakt wordt. De hoogte van de bijzondere bijstand voor deze kosten is gemaximeerd op de grond dat het uitgangspunt is dat de jongmeerderjarige in een gelijke (bijstands)positie wordt gebracht als 21-jarigen in dezelfde omstandigheden. Tevens wordt rekening gehouden met de eventuele huurtoeslag of woonkostentoeslag, die wordt in mindering gebracht op de bijzondere bijstand.

Vijfde lid

Personen van 18 t/m 20 jaar die in een inrichting verblijven hebben op grond van artikel 13 lid 2 sub a van de wet geen recht op algemene bijstand. In hun algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan wordt grotendeels voorzien door de inrichting waar ze verblijven. Bij personen in deze leeftijdscategorie wordt van de ouders over het algemeen een bijdrage gevraagd in de kosten van het verblijf in de inrichting. De bijstand die, rekening houdend met deze onderhoudsplicht, moet worden verleend, zal in voorkomende gevallen minder bedragen dan het voorgestelde landelijke normbedrag bij verblijf in inrichting (de zak- en kleedgeldnorm, artikel 23 van de wet). Een juiste aansluiting op de bestaanskosten van de betrokkene en de ouderlijke onderhoudsplicht kan dus alleen worden bereikt door de hoogte van de bijstand geheel af te stemmen op de individuele omstandigheden van de betrokkene. Daarvoor vormt de bijzondere bijstand het aangewezen instrument (zie TK 2002-2003, 28 870 nr. 3, p.43-45). De hoogte wordt in beginsel vastgesteld tot maximaal de norm voor een alleenstaande van 18, 19 of 20 jaar als bedoeld in artikel 20 lid 1 onder a van de wet.

Zesde lid

Zodra de leeftijd van 21 jaar wordt bereikt bestaat er recht op een hogere norm (artikel 21 van de wet).

Zevende lid

ZK18002019/ 18-0010111

18-0010111

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 6.1 Medische kosten algemeen

Eerste lid

Er wordt geen bijzondere bijstand verleend voor medische kosten. De Zvw (met het Besluit zorgverzekering en de Regeling zorgverzekering), de Wlz en de Wmo 2015 gelden voor deze kosten als passende en toereikende voorliggende voorzieningen. Het recht strekt zich evenmin uit tot kosten die in de voorliggende voorziening als niet noodzakelijk worden aangemerkt (CRVB:2011:BQ3009). Aanvragen worden afgewezen op grond van artikel 15 lid 1 van de wet.

Het ontbreken van een basisverzekering, een aanvullende verzekering en/of tandartsverzekering is geen bijzondere omstandigheid. Dit leidt daarom niet tot een noodzaak om voor hieruit voortvloeiende kosten bijzondere bijstand te verlenen.

Tweede lid

Een aanvullende verzekering is geen wettelijke voorliggende voorziening, maar een vrijwillig af te sluiten (particuliere) verzekering voor kosten waarin mensen zelf horen te voorzien. Het hebben van een aanvullende verzekering voor medische kosten behoort tot de eigen verantwoordelijkheid.

De gemeente Krimpenerwaard biedt inwoners met een laag inkomen (tot 120% van de geldende bijstandsnorm) de mogelijkheid om deel te nemen aan de collectieve zorgverzekering minima. Deze collectieve zorgverzekering bestaat uit een basisverzekering en een aanvullende verzekering waarvoor het college een overeenkomst heeft afgesloten met de zorgverzekeraars VGZ en Zorg & Zekerheid. Bij de samenstelling van de pakketten is rekening gehouden met de meerkosten die mensen met een langdurige hoge zorgvraag hebben. De dekking is uitgebreid met extra vergoedingen voor kosten zoals bijvoorbeeld brillen, fysiotherapie, de tandarts of de eigen bijdrage Wlz/Wmo bij thuishulp. Tevens kan er gekozen worden voor een pakket waarbij het eigen risico volledig is meeverzekerd. Met deze pakketten biedt de gemeente o.a. een alternatief voor de per 1 januari 2015 vervallen landelijke compensatieregelingen voor chronisch zieken en gehandicapten, de Wtcg en CER.

Medische kosten die zijn uitgesloten van vergoeding op grond van de Zvw of Wlz worden soms toch vergoed op grond van een aanvullende of collectieve zorgverzekering. Een aanvullende (collectieve) zorgverzekering wordt eveneens aangemerkt als een voorliggende voorziening indien de belanghebbende daarover beschikt (zie ook de toelichting bij artikel 2.2 van deze beleidsregels).

Derde lid

De (wettelijke) eigen bijdragen op grond van de Zvw, de Wlz en de Wmo 2015 komen niet in aanmerking voor bijzondere bijstand. Dit op de grond dat deze wetten dan wel bij of krachtens regelingen of andere nadere regels als voorliggende passende en toereikende voorzieningen worden aangemerkt (CRVB:2012:BV1899). Aanvragen worden afgewezen op grond van artikel 15 lid 1 van de wet.

Voor de Wmo 2015 geldt bijvoorbeeld dat de gemeenteraad bij verordening kan bepalen dat de cliënt een bijdrage in de kosten is verschuldigd (art. 2.1.4 Wmo 2015). Ook kan de gemeenteraad (al dan niet middels een delegatie aan het college) bepalen dat geen of een lagere bijdrage is verschuldigd. De inning van deze eigen bijdrage wordt voor de gemeente gedaan door het Centraal administratiekantoor (CAK). Ontvangt belanghebbende dus een factuur van het CAK, dan volgt daaruit impliciet dat de kosten van die eigen bijdrage niet-noodzakelijk zijn (art. 15 lid 1, tweede volzin van de wet). Immers, blijkens de factuur heeft de gemeenteraad, noch het college afgezien van het vragen van een eigen bijdrage.

Sinds 1 januari 2018 kan de gemeente een inwoner vrijstellen voor de eigen bijdrage Wmo als er sprake is van problematische schulden of ter voorkoming van zorgmijding. Vrijstelling is mogelijk voor de eigen bijdrage voor een maatwerkvoorziening en persoonsgebonden budget (pgb).

Vierde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Vijfde lid

De kosten van het verplicht eigen risico ingevolgde de Zvw komen niet in aanmerking voor bijzondere bijstand omdat deze kosten behoren tot de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, die een belanghebbende in beginsel uit de bijstandsnorm moet voldoen, hetzij door middel van reservering,

hetzij door middel van gespreide betaling achteraf. Het verplicht eigen risico geldt voor alle zorgverzekerden van 18 jaar of ouder. Alle zorgverzekerden van 18 jaar of ouder krijgen daar dus mee te maken (CRVB:2013:1127). In de "Verzamelbrief december 2007" van 20 december 2007 heeft de toenmalige staatssecretaris van SZW aangegeven dat voor alle Zvw-verzekerden met een laag of gemiddeld inkomen geldt dat zij via de zorgtoeslag gecompenseerd worden voor de nominale Zvw-premie en de gemiddelde eigen betaling die voortkomt uit het verplichte eigen risico. De wetgever heeft daarmee een bewuste keuze gemaakt door de kosten van het eigen risico te compenseren en in beginsel geen ruimte te scheppen voor bijzondere bijstandsverlening voor het verplichte eigen risico. Voor een vrijwillig gekozen hoger eigen risico bestaat evenmin recht op bijzondere bijstand. Tegenover een vrijwillig gekozen deel van het eigen risico staat een premievoordeel. De financiële gevolgen die deze vrijwillige keuze met zich meebrengt kan niet worden afgewenteld op de Participatiewet in die zin dat de kosten van dit hogere eigen risico als noodzakelijk zouden moeten worden gezien.

Artikel 6.2 Dieetkosten

Eerste lid

Een dieet is een samenstelling van voedingsmiddelen om een bepaald doel te bereiken. Aan de hand van een deskundigenadvies wordt vastgesteld of de kosten die zijn verbonden aan een dieet noodzakelijk zijn en meerkosten met zich meebrengen. Wordt voldaan aan deze twee voorwaarden, dan worden de meerkosten van dat dieet als uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende kosten aangemerkt.

Tweede lid

Voor dieetpreparaten gelden de Zvw en Wlz als passende en toereikende voorliggende voorzieningen. Een dieetpreparaat heeft een andere samenstelling en een andere vorm dan normale voeding. Dieetpreparaten zijn speciaal bewerkte of samengestelde producten voor bijzondere voeding. Voorbeelden van dieetpreparaten zijn drinkvoedingen en sondevoeding, zoals Nutridrink, Fortimel en dergelijke.

Vergoeding van kosten van diëtetiek (informatie, advisering en begeleiding van mensen op het gebied van voeding) op grond van de Zvw is mogelijk tot een maximum van drie behandeluren per kalenderjaar (artikel 2.6 lid 7 Besluit zorgverzekering). Indien een verzekerde niet valt onder de doelgroep van artikel 2.6 lid 7 Besluit zorgverzekering, dan komen de kosten van diëtetiek voor eigen rekening of eventueel ten laste van een aanvullende verzekering.

Derde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Vierde lid

De meest recente Nibud-prijzengids voor de bijzondere bijstand helpt om de hoogte van de uit te keren vergoeding vast te stellen. In deze gids staan gangbare actuele prijzen van artikelen en diensten die van toepassing zijn binnen de bijzondere bijstand zoals inventaris, kleding, voeding en (bijzondere) zorg. Met behulp van deze bedragen kunnen de meerkosten worden bepaald, die onder bepaalde voorwaarden door bijzondere bijstand worden vergoed. De Prijzengids bevat richtbedragen per dieet. Als de medische noodzaak is vastgesteld komen de meerkosten van het dieet voor bijzondere bijstand in aanmerking. Komt een dieet niet in de tabel van het Nibud voor, dan wordt geacht dat daarvoor geen meerkosten aanwezig zijn.

Artikel 6.3 Meerkosten verwarming

Eerste lid

In het algemeen zijn verwarmingskosten algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan die bestreden moeten worden uit het eigen inkomen. Er kan een noodzaak voor hogere verwarmingskosten zijn, indien daar een medische noodzaak voor is. Belanghebbende kan een aandoening hebben waardoor de eigen lichaamstemperatuur niet op peil kan worden gehouden. In die gevallen zijn de meerkosten van de verwarmingskosten uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten.

Tweede en derde lid

Of er meerkosten als gevolg van een medische noodzaak zijn moet in eerste instantie blijken uit het medisch advies. Het spreekt voor zich dat als de hogere verwarmingskosten betrekking hebben op een slecht

geïsoleerde woning, deze kosten niet voor bijzondere bijstand in aanmerking komen (CRVB:2013:1126 en CRVB:2012:BW9868).

Vierde lid

De laatste jaarafrekening is uitgangspunt voor de berekening van de bijzondere bijstand. Daarnaast wordt de tabel uit de Nibud-prijzengids toegepast voor het gemiddeld energieverbruik ten behoeve van verwarming van huishoudens per woningtype en het verschil komt voor bijzondere bijstand in aanmerking.

Artikel 6.4 Meerkosten waskosten en kledingslijtage

Eerste en tweede lid

De kosten van bewassing en kleding (aanschaf en vervanging) behoren tot de algemeen voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan. Uitsluitend de meerkosten van bewassing en kledingslijtage (ook schoeisel of beddengoed) kunnen in aanmerking komen voor bijzondere bijstand, mits de noodzaak middels een medisch advies is vastgesteld. Dergelijke meerkosten kunnen het gevolg zijn van incontinentie, het veelvuldig gebruik van medisch noodzakelijke zalf of het gebruik van een prothese.

Indien een belanghebbende verblijft in een Wlz-instelling en vanwege een medische oorzaak de kleding vaker verschoond moet worden dan gebruikelijk is, of als de kleding door de instelling is verstrekt, komen de extra waskosten ten laste van de Wlz, dus ten laste van de instelling.

Derde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Vierde lid

De (jaar)bedragen zijn afgeleid van de meest recent geïndiceerde GMD-lijst voor inkomensondersteunende voorzieningen, welke lijst is opgenomen in het handboek Schulinc. Deze lijst bevatte een overzicht van zogenaamde 'meerkosten' die mensen met een bepaalde ziekte of handicap hebben. De GMD-lijst wordt jaarlijks door het bedrijf Schulinc geïndexeerd. Deze bedragen omvat alle meerkosten, er wordt geen onderscheid gemaakt tussen bewassing en slijtagekosten.

Voor kinderen tot 4 jaar wordt geen vergoeding gegeven, omdat tot die leeftijd de bewassing en slijtage altijd vaker voorkomt, ongeacht of er sprake is van een ziekte of handicap. Voor kinderen van 4 tot 15 jaar geldt 75% van de genoemde bedragen, omdat op die leeftijd het kostenniveau van een volwassene nog niet is bereikt. Indexering van de bedragen vindt jaarlijks plaats op basis van de consumentenprijsindex.

Artikel 6.5 Kleding

Eerste lid

De kosten van kleding vallen onder de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan die bestreden moeten worden uit het eigen inkomen.

Bijzondere bijstand in de kosten van aanschaf van kleding is alleen mogelijk indien de noodzakelijke kosten het gevolg zijn van een plotselinge toename of afname van het lichaamsgewicht als gevolg van een medische oorzaak.

Tweede en derde lid

Spreekt voor zich, behoeven geen toelichting.

Artikel 7.1 Reiskosten voor bezoek gezinsleden of naaste familieleden

Algemeen

Dit artikel bevat de regels voor het verlenen van bijzondere bijstand voor reiskosten die worden gemaakt voor het bezoeken van gezinsleden en naaste familieleden. Daaronder worden verstaan: de partner van de aanvrager of diens eerste of tweede graad bloedverwanten. In het algemeen geldt dat iedereen reiskosten heeft of kan hebben in verband met verplaatsingen die verband houden met het afleggen van bezoeken. Dat zijn algemeen voorkomende kosten van het bestaan die niet noodzakelijk zijn in de zin van de wet dan wel niet voortvloeien uit bijzondere omstandigheden. Dergelijke kosten moet iemand in beginsel zelf uit zijn inkomen bekostigen (CRVB:2005:AT6294, CRVB:2014:172 en CRVB:2011:BR4915). Er kunnen zich echter

omstandigheden voordoen die meebrengen dat reiskosten noodzakelijk zijn én voortvloeien uit bijzondere omstandigheden.

Indien er sprake is van een voorliggende voorziening die passend en toereikend wordt geacht, bestaat er geen recht op bijzondere bijstand. Is belanghebbende beperkt in zijn mobiliteit, dan geldt de Wmo 2015 als een aan de bijstand voorliggende passende en toereikende voorziening als bedoeld in artikel 15 van de wet. Reiskosten die verband houden met voorzieningen op grond van de Zvw, Wlz of Jeugdwet moeten in principe op grond van die wetten worden aangevraagd. Is er geen sprake van een voorliggende voorziening dan moeten de kosten, conform artikel 35 van de wet, noodzakelijk zijn én voortvloeien uit bijzondere omstandigheden.

Aanvullende zorgverzekering en collectieve zorgverzekering minima (VGZ GemeentePakket en Zorg Zeker Polis Gemeenten)

Of belanghebbende aanspraak heeft op bijzondere bijstand voor de reiskosten voor het bezoek aan gezinsleden en naaste familieleden die in het ziekenhuis liggen, is afhankelijk van het beschikken over een aanvullende zorgverzekering en of die verzekering de kosten (deels) vergoedt. De aanvullende verzekeringen van de gemeentepakketten van VGZ en Zorg & Zekerheid kennen beide vergoedingen voor reiskosten voor ziekenbezoek. Vanzelfsprekend dient bij de beoordeling van een aanvraag om bijzondere bijstand voor deze kosten onderzocht te worden of belanghebbende beschikt over een aanvullende zorgverzekering die in deze kosten voorziet en op basis van de verzekeringsvoorwaarden aanspraak maakt op een vergoeding.

Uit "Verzekeringsvoorwaarden VGZ GemeentePakket 2018" (p.34):

Artikel 59. Reiskosten bezoek ernstig zieke kinderen

Omschrijving

Vergoeding van de reiskosten bij een bezoek aan het ziekenhuis bij ernstig zieke kinderen.

Vergoeding

VGZ GemeentePakket Compact

Volledig voor maximaal 7 bezoeken per week

VGZ GemeentePakket Compleet

Volledig voor maximaal 7 bezoeken per week

Bijzonderheden

- De vergoeding wordt gegeven aan één van de ouders/verzorgers van het kind.
- Per periode van 12 maanden worden de kosten van de eerste 21 dagen niet vergoed.
- Het kind dat bezocht wordt mag niet ouder zijn dan 17 jaar en moet in een instelling voor gezondheidszorg in Nederland verblijven.
- De verpleging in deze instelling moet ten laste komen van de basisverzekering.
- U hebt een bewijs nodig van de gemaakte reiskosten.

Artikel 14 Overige

14.1 Bezoekkosten opgenomen gezinslid

Wat wordt er vergoed?

In aanmerking komen per verzekerde, per kalenderjaar de kosten van vervoer van de verzekerde van het woonadres naar de instelling en terug, bij opname van een gezinslid in een ziekenhuis of revalidatie-instelling in Nederland, of het astmacentrum in Davos.

Wat zijn de voorwaarden voor vergoeding?

- het opgenomen gezinslid moet ook aanvullend zijn verzekerd bij Zorg en Zekerheid;
- bij de declaratie moet worden vermeld:
- de naam van de opgenomen en van de bezoekende verzekerde;
- de naam van het ziekenhuis;
- de periode waarin de bezochte verzekerde opgenomen is geweest.

Wat moet ik nog meer weten?

- de vergoeding wordt berekend op basis van de kortst gebruikelijke afstand. De afstand wordt berekend aan de hand van de 'optimale route' volgens de routeplanner, Routenet (routenet.nl);
- als u reist met eigen vervoer dan geldt een vergoeding van € 0,30 per kilometer. De enkele reisafstand wordt verminderd met 20 kilometer (40 kilometer retour), waarvan de kosten voor eigen rekening blijven;
- als u gebruik maakt van de (rolstoel)taxi of van het openbaar vervoer dan wordt de vergoeding verleend op basis van de kosten in de laagste klasse;
- de vergoeding betreft alleen de kilometervergoeding;
- de vergoeding kan voor maximaal één bezoek per dag worden toegekend.

Hoeveel krijg ik vergoed volgens mijn aanvullende verzekering?

Gemeente-Standaard
Gemeente-Top

100% tot maximaal € 250,00

Eerste lid

Dit lid bepaalt welke personen als gezinsleden en naaste familieleden worden aangemerkt.

Tweede lid onder a

Dit onderdeel heeft betrekking op de reiskosten in verband met het afleggen van bezoeken aan personen zoals genoemd in het eerste lid die in het ziekenhuis verblijven. Een dergelijk verblijf is naar zijn aard kortdurend waardoor er in principe geen sprake is van structurele kosten (CRVB:2005:AT6294). Dat is slechts anders indien en voor zover het afleggen van die bezoeken langer dan twee weken voortduurt. Het ligt op de weg van de belanghebbende om aan te tonen dat er in de eerste twee weken reiskosten zijn gemaakt. Vanaf de derde week kunnen de reiskosten pas in aanmerking komen voor bijzondere bijstand. Ook indien op voorhand duidelijk is dat de ziekenhuisopname twee weken of meer gaat duren, verstrekt het college in principe pas bijzondere bijstand nadat feitelijk vaststaat dat dit het geval is én de kosten vanzelfsprekend gemaakt worden. Verder geldt uiteraard ook dat de aard van de relatie en de frequentie van de bezoeken bepalend zijn voor het vaststellen van de noodzaak.

Tweede lid onder b

Dit onderdeel heeft betrekking op de reiskosten in verband met het afleggen van bezoeken aan de personen zoals genoemd in lid 1 die in een inrichting verblijven.

Tweede lid onder c

Dit onderdeel heeft betrekking op de reiskosten in verband met het afleggen van bezoek van de ouder(s) aan hun kind dat in een instelling verblijft op grond van de Jeugdwet of de Wet langdurige zorg.

Tweede lid onder d

Dit onderdeel heeft betrekking op de reiskosten in verband met het afleggen van bezoeken aan een in Nederland gedetineerd familielid of gezinslid. Voorafgaand aan de detentie moet er sprake zijn geweest van een gezinsverband. Het uitgangspunt voor bijstandsverlening van deze kosten is namelijk het in stand houden van de banden met de partner en kinderen met het oog op de toekomstige resocialisatie. Dit betekent dat dit alleen op gaat voor de partner en de kinderen die in gezinsverband leven. In de kosten van bezoek aan gedetineerde gezinsleden in het buitenland kan op grond van het in artikel 11 van de wet vastgelegde territorialiteitsbeginsel in het algemeen geen bijzondere bijstand worden verleend.

Derde lid

Zie de toelichting bij dit artikel onder 'Algemeen' en 'Aanvullende zorgverzekering en collectieve zorgverzekering minima (VGZ GemeentePakket en Zorg Zeker Polis Gemeenten)'.

Vierde lid

Dit lid bepaalt waar het college voor situaties genoemd in lid 2 onder a tot en met c van dit artikel, de hoogte van de bijzondere bijstand op kan baseren. De noodzakelijke bezoekfrequentie bedraagt in principe maximaal een keer per week. Het college kan daar gemotiveerd van afwijken als bijzondere omstandigheden daar aanleiding voor geven. Die kunnen betrekking hebben op de aard van de relatie. Bijvoorbeeld ouders van een ernstig ziek kind zullen meerdere keren per week hun kind willen bezoeken.

Vijfde lid

Dit lid bepaalt waarop het college de hoogte van de bijzondere bijstand voor bezoek aan gedetineerde gezinsleden kan baseren. De noodzakelijke bezoekfrequentie bedraagt in principe maximaal een keer per maand voor twee personen uit het gezin of maximaal twee keer per maand voor een persoon uit het gezin. Het college kan daar gemotiveerd van afwijken als bijzondere omstandigheden daar aanleiding voor geven. Die kunnen betrekking hebben op de aard van de relatie. Denk bijvoorbeeld aan een ouder en een minderjarig kind. In CRVB:2012:BV1249 oordeelt de Centrale Raad van Beroep dat de reiskosten voor een bezoek aan een gedetineerd kind extra kosten zijn die kunnen worden aangemerkt als uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten. Daarnaast kan de reclassering of inrichting een gemotiveerd verzoek indienen voor meer bezoeken per maand. Het dan vast te stellen aantal bezoeken wordt op individuele basis vastgelegd.

Zesde lid

Dit lid bepaalt waarop de hoogte van de bijzondere bijstand wordt gebaseerd. Als hoofdregel geldt het tarief van het OV volgens de 2^e klas (niet zijnde een toeslagtrein) rekening houdend met een eventuele kortingskaart of reductietarief.

Artikel 7.2 Reiskosten in verband met scholing minderjarige kinderen

Eerste lid

Leerlingenvervoer is er voor kinderen die vanwege een structurele lichamelijke, verstandelijke, psychische of zintuiglijke beperking niet in staat zijn zelfstandig te kunnen reizen. Daarnaast is leerlingenvervoer er voor kinderen die naar de schakelklas in het basisonderwijs gaan. Kinderen kunnen in een schakelklas geplaatst worden als de beheersing van het Nederlands onvoldoende is. In de schakelklas krijgen de leerlingen extra les in taal, lezen en woordenschat. Het volgen van zo'n schakelklas is meestal maar voor een à twee jaar, waarna de kinderen aansluiting vinden in het regulier basisonderwijs.

Het kan voorkomen dat leerplichtige kinderen niet in aanmerking komen voor leerlingenvervoer en toch verder moeten reizen naar het onderwijsinstituut. Om die reden moeten de ouders daar dan kosten voor maken. Bijvoorbeeld omdat het leerplichtige kind niet op het dichtstbijzijnde onderwijsinstituut geplaatst kan worden.

Tweede lid

ZK18002019/ 18-0010111

18-0010111

Sinds 1 januari 2017 komen ook studenten onder de 18 jaar die beroepsonderwijs volgen voor een reisvoorziening in aanmerking (artikel 4.6b Wet studiefinanciering 2000).

Derde lid

Voor scholieren en studenten gelden speciale Scholieren- en Studentenkortingen en voordelen. Actuele tarieven staan op de website www.9292.nl.

Vierde lid

Een schooljaar loopt van 1 augustus tot en met 31 juli. Vanwege de zomervakantie zal de verstrekking voor een schooljaar in de praktijk neerkomen op maximaal 10x de kosten van een OV-maandabonnement over de periode september tot en met juni. Uiteraard is de ingangsdatum van de verstrekking afhankelijk van het moment van aanvraag, rekening houdend met hetgeen in artikel 3.1 lid 4 van deze beleidsregels is gesteld. Een bewijs van inschrijving op het onderwijsinstituut volstaat, het college gaat ervan uit dat leerplichtige kinderen daadwerkelijk naar school gaan. Wijzigingen in omstandigheden gedurende de bijstandsverstrekking die van invloed kunnen zijn op de hoogte van of het recht op bijstand, dient belanghebbende vanzelfsprekend direct schriftelijk te melden.

Artikel 8.1 Kosten beschermingsbewind, curatele en mentorschap

Sinds 1 januari 2014 is de taakomschrijving van de bewindvoerder uitgebreid (Stb. 2013, 414). Daaraan is toegevoegd dat de bewindvoerder voor de rechthebbende alle handelingen kan uitvoeren die bijdragen aan een goede uitvoering van de taken. Die bestaan in ieder geval uit beheer en beschikking over de onder bewind staande goederen. Problematische schulden en verkwisting kunnen redenen zijn om beschermingsbewind uit te spreken. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt gebaseerd op de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren. Het spreekt voor zich dat alleen bijzondere bijstand mogelijk is indien de Kantonrechter een beschikking heeft afgegeven voor een beschermingsmaatregel.

NB. Voor WSNP-bewindvoerdersloon wordt geen bijzondere bijstand verstrekt. Dat loon hoort uit de boedel betaald te worden. De boedel bestaat uit de totale afloscapaciteit van de saniet. Vanaf oktober 2013 kunnen WSNP bewindvoerders een beroep doen op een aanvullende subsidie bij de Raad voor Rechtsbijstand.

Artikel 8.2 Kosten budgetbeheer

In aanvulling op de mogelijkheid om bijzondere bijstand te verstrekken voor de kosten van bewindvoering kan onder bepaalde voorwaarden bijzondere bijstand verstrekt worden voor de kosten van budgetbeheer. In deze gevallen is er geen sprake van een gerechtelijke uitspraak, maar gaat het om belanghebbenden met schulden waar budgetbeheer nodig is om tot een schuldregeling te komen en/of om verdere dan wel nieuwe problemen te voorkomen. Bijzondere bijstand is alleen mogelijk als de noodzaak is vastgesteld door en op indicatie van de consulent Schulddienstverlening. Indicering gebeurt op een dusdanig zorgvuldige wijze, dat dit impliceert dat wordt gekozen voor de goedkoopste adequate voorziening.

Artikel 9.1 Eigen bijdragen rechtsbijstand en griffierechten

Eerste en tweede lid

De eigen bijdrage rechtsbijstand wordt in principe verlaagd indien de rechtzoekende alvorens een toevoeging aan te vragen gebruik maakt van de (gratis) rechtshulp van het Juridisch Loket en in dat kader een diagnosedocument is opgesteld. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt niet meer dan de lage eigen bijdrage die zou gelden als de belanghebbende gebruik gemaakt zou hebben van rechtshulp zoals het Juridisch Loket (CRVB:2016:595).

De korting op de eigen bijdrage na verwijzing door het Juridisch Loket bedraagt € 53,- (prijspeil 2018). De laagste eigen bijdragen (normen 2018) zijn: (in het algemeen) €196 minus € 53 is € 143,- of (alleen bij personen- en familierecht) € 340 minus € 53 is € 287,-.

De hoogte van de eigen bijdrage is afhankelijk van het fiscaal jaarinkomen in het peiljaar. Dat peiljaar ligt twee jaar voor het jaar van aanvragen. Het inkomen kan in dat jaar (aanzienlijk) hoger zijn geweest dan het actuele inkomen. De eigen bijdrage is dan hoger vastgesteld.

De eigen bijdrage kan bij een fiscaal jaarinkomen van € 26.900 oplopen tot € 823,- respectievelijk € 849,-. Als het inkomen na het peiljaar meer dan 15% gedaald is kan er om peiljaarverlegging gevraagd worden. Dat kan dan leiden tot een lagere eigen bijdrage.

Om de noodzaak van de hoge eigen bijdrage vast te stellen is het dus nodig dat belanghebbende een peiljaarverlegging aanvraagt bij de Raad voor Rechtsbijstand. Belanghebbende moet het verzoek om peiljaarverlegging indienen binnen 6 weken na de eerste beslissing op de aanvraag voor gesubsidieerde rechtsbijstand. Als er geen peiljaarverlegging is aangevraagd staat de noodzaak van de hoge eigen bijdrage niet vast. De kosten boven € 143,- of € 287,- worden dan niet vergoed.

De korting geldt niet bij een lichte adviestoevoeging (LAT) en ook niet bij een mediationtoevoeging. Voor deze toevoegingen geldt een andere (lagere) eigen bijdrage.

Voor een overzicht van de actuele tarieven en de mogelijkheden tot verlaging van bijdragen:

www.rechtsbijstand.nl.

De regering is voornemens de gesubsidieerde rechtsbijstand (verder) te herijken. De plannen zijn om mogelijkheden te creëren tot individueel maatwerk in de Wet op de rechtsbijstand zoals een passende betalingsregeling (TK 2015/16, 31 753, nr. 118). Dit met het streven dat deze regeling gezien haar aard en doel, in het kader van de wet wordt beschouwd als een voorliggende passende en toereikende voorziening. Aanvragen voor de eigen bijdragen worden (dan) afgewezen op grond van artikel 15 van de wet.

Derde lid

De hoogte van het griffierecht is afhankelijk van de hoogte van inkomen en vermogen van de rechtzoekende.

Vierde lid

Dit lid geeft een limitatieve opsomming van bijkomende kosten die, naast de eigen bijdrage voor de toevoeging op grond van de Wet op de rechtsbijstand, voor bijzondere bijstand in aanmerking komen.

Vijfde lid

Dit lid bepaalt welke (bijkomende) kosten niet voor bijzondere bijstand in aanmerking komen. Advocaten kunnen via de Raad voor Rechtsbijstand een beroep doen op gesubsidieerde tolk- en vertaaldiensten. In beginsel is het niet noodzakelijk dat belanghebbende in persoon aanwezig is op de rechtszitting, zodat reiskosten ten behoeve van belanghebbende niet noodzakelijk zijn.

Artikel 9.2 Kinderopvang

Eerste lid

Lichamelijke, psychische of sociale problemen van ouders kunnen er soms voor zorgen dat ouders de opvoeding en verzorging van hun kind niet meer aankunnen. De ontwikkeling van een kind kan hierdoor bedreigd worden. Kinderopvang geeft kinderen een veilig tweede milieu en draagt bij aan een positieve ontwikkeling van het kind. De GGD kan in voorkomende gevallen een sociaal-medische indicatie vaststellen.

Let op: een SMI is niet hetzelfde als een indicatiestelling voor voorschoolse educatie (VE) van de GGD Hollands Midden. Voor voorschoolse educatie en peuteropvang heeft gemeente Krimpenerwaard de Subsidieregeling Voorschoolse voorzieningen Gemeente Krimpenerwaard 2019. Bijzondere bijstand is niet mogelijk.

Tweede lid

Sinds 2005 zijn gemeenten verantwoordelijk voor Sociaal-Medische Indicatie en kinderopvang (SMI). Met een SMI kunnen ouders die geen recht hebben op kinderopvangtoeslag een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang krijgen. De gemeente Krimpenerwaard kent (nog) geen aparte regeling voor een dergelijke tegemoetkoming in de kosten. Als er sprake is van een SMI vindt vergoeding van de kinderopvangkosten volledig plaats vanuit de bijzondere bijstand, op basis van de door de GGD afgegeven indicatie en rekening houdend met de maximum uurtarieven en maximaal aantal opvanguren zoals die ook gelden in het Besluit kinderopvangtoeslag van het Ministerie van SZW.

Voor 2018 is het maximaal aantal opvanguren per kind 230 uur per maand.

Het maximum uurtarief is afhankelijk van het soort opvang en is voor 2018:

Opvanginstelling	Soort opvang	Maximum uurtarief
Kindercentrum	Dagopvang	€ 7,45
	Buitenschoolse opvang (BSO)	€ 6,95
Gastouderopvang	Dagopvang	€ 5,91
	Buitenschoolse opvang (BSO)	€ 5,91

Derde lid

Uitgangspunt voor kinderopvang op basis van een SMI is dat het een tijdelijke oplossing kan bieden. Dit betekent dat in beginsel voor maximaal 12 maanden bijzondere bijstand wordt verstrekt.

Vierde lid

Dit lid schrijft voor dat er, analoog aan de bepalingen van de Wet kinderopvang, alleen bijzondere bijstand mogelijk is als er gebruik gemaakt wordt van kinderopvang in een geregistreerd kindercentrum of gastouderopvang in een geregistreerde voorziening voor gastouderopvang.

Vijfde lid

Het was oorspronkelijk de bedoeling dat de sociaal-medische indicatie (SMI) opgenomen zou worden in de Wet kinderopvang. De wetgever heeft echter besloten om SMI niet wettelijk te regelen en de uitvoering aan gemeenten over te laten. Een van de redenen daarvoor is dat gemeenten het beste in staat zijn te beoordelen of SMI wenselijk is. Uitgangspunt is dan ook maatwerk met de focus op het kind en het gezin. Vanuit de afdeling Sociaal Domein/Jeugd wordt een SMI-regeling ontwikkeld. De uitvoering van de SMI-regeling ligt dan ook bij de afdeling Sociaal Domein. Op het moment dat de regeling in werking treedt of is getreden én een belanghebbende op grond van deze regeling recht heeft op een tegemoetkoming in de kosten voor kinderopvang met SMI en daarbij een inkomensafhankelijke eigen bijdrage (bijvoorbeeld analoog aan de Wet kinderopvang en kinderopvangtoeslagtabel van de Belastingdienst) is verschuldigd, komt deze eigen bijdrage voor bijzondere bijstand in aanmerking. Vanzelfsprekend worden dan daarbij de gebruikelijke regels omtrent inkomen, vermogen en draagkracht gehanteerd.

Artikel 9.3 *Compensatie alleenstaande ouderkop*

Algemeen

Op 1 januari 2015 is de Wet hervorming kindregelingen in werking getreden. Met de vaststelling van deze wet is de hogere bijstandsnorm voor een alleenstaande ouder in de Participatiewet verdwenen. De bijstandsnorm alleenstaande ouder is even hoog als de bijstandsnorm alleenstaande.

Vanwege de hantering van een ander partnerbegrip in de Awir (Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen) dan in de PW, kunnen sommige alleenstaande ouders in bepaalde situaties geen aanspraak maken op de alokop. Hierdoor daalt of blijft het inkomen beperkt tot de bijstandsnorm voor een alleenstaande, terwijl

belanghebbende feitelijk een alleenstaande ouder is. Hierdoor ontstaat een financieel-nadelige en onwenselijke situatie voor belanghebbende.

Eerste lid

Het gaat om alleenstaande ouders die in het kader van de belastingwetgeving geacht worden een fiscaal partner te hebben, maar deze in werkelijkheid niet hebben. Aan hen kan op aanvraag periodieke bijzondere bijstand worden verleend voor noodzakelijke kosten van levensonderhoud, ter compensatie voor het ontbreken van de alo-kop.

Ouders blijven tot het 21^e jaar onderhoudsplichtig voor hun kinderen. Aanvragen van personen jonger dan 21 jaar om bijzondere bijstand ten behoeve van hun kosten van levensonderhoud dienen op basis van artikel 12 van de wet beoordeeld te worden.

Tweede lid

Ten aanzien van de vaststelling van de toepasselijke bijstandsnorm, wordt voor de bijstand in dit artikel wel rekening gehouden met kostendelende medebewoners als bedoeld in artikel 19a van de wet. Dit betekent dat als op de alleenstaande ouder de kostendelersnorm (artikel 22a van de wet) van toepassing is, er geen recht bestaat op deze compensatie. Een persoon op wie de kostendelersnorm van toepassing is, wordt in staat geacht de kosten van levensonderhoud met een meerderjarige op dezelfde wijze te kunnen delen als gehuwden dat doen in de zin van de Participatiewet. Ook gehuwden met een bijstandsuitkering die ten laste komende kinderen hebben, ontvangen geen alleenstaande ouderkop. De alleenstaande ouder komt om die reden niet in aanmerking voor deze bijzondere bijstand.

Derde lid

De bijzondere bijstand kan nooit meer bedragen dan het maximumbedrag van de alleenstaande ouderkop. De bijzondere bijstand wordt immers verleend vanwege het niet verkrijgen van deze alo-kop.

Vierde lid

Het recht op deze compensatie is in beginsel voor de periode van maximaal 1 jaar. Wij willen de alleenstaande ouders verplichten alles in het werk te stellen de situatie in overeenstemming te brengen met de werkelijkheid en de voorliggende voorziening te verzilveren. De verwachting is dat dit redelijkerwijs binnen één jaar geregeld kan zijn. Als dit onverhoopt niet het geval blijkt te zijn, kan een nieuwe aanvraag worden ingediend en kan bij de beoordeling hiervan worden overwogen of al het mogelijke is gedaan. Als dat het geval is kan opnieuw een maximale termijn gegeven worden.

Als er sprake is van een 'niet-rechthebbende partner', omdat de partner in detentie (artikel 13 lid 1 onder a) zit of in een verzorgingshuis is opgenomen of is uitgesloten van het recht op bijstand wegens verblijf in het buitenland, kan de alleenstaande ouder een brief sturen aan de Belastingdienst met het verzoek om af te zien van het fiscaal partnerschap. Als de Belastingdienst dit verzoek honoreert, zal belanghebbende alsnog de alo-kop ontvangen waardoor er geen noodzaak (meer) is voor het verstrekken van compensatie. Zeker waar het een partner betreft die permanent in een verzorgingstehuis verblijft, is het de verwachting dat de Belastingdienst een dergelijk verzoek in de meeste gevallen zal honoreren.

Als er sprake is van co-ouderschap waarbij slechts één van de ouders de alo-kop via het kindgebonden budget ontvangt, bestaat er (voor de andere ouder) geen recht op bijzondere bijstand. Het is aan beide ouders om de alo-kop gelijkelijk te verdelen.

Bijzondere bijstand ter compensatie van het gemis van de alo-kop is fiscaal onbelast.

Artikel 9.4 Overbruggingsuitkering

Eerste lid

Bij aanvragers die voor het eerst bijstand op grond van de Participatiewet gaan ontvangen kan zich de situatie voordoen, dat zij tot de uitbetaling van de bijstandsuitkering niet de beschikking hebben over middelen om in de

algemene kosten van het bestaan te voorzien tot de eerste uitbetaling van de uitkering en dit hen niet is aan te rekenen.

Tweede lid

Bij het financieel overbruggen naar de eerstvolgende uitbetaling van de bijstandsuitkering kan sprake zijn van een onvoorzienbare of van een voorzienbare situatie. Dit lid geeft een aantal voorbeelden van situaties.

Derde lid

Eventuele kosten worden slechts geacht bijzondere kosten te zijn indien en voor zover deze kosten de eigen middelen te boven gaan. Dat betekent dat er geen rekening wordt gehouden met een vrij te laten bescheiden vermogen. De hoogte van de overbruggingsuitkering is maximaal eenmaal de toepasselijke maandnorm exclusief vakantietoeslag, dus 95% van de maandnorm. Hierop worden alle aanwezige middelen en de algemeen noodzakelijke kosten die voor betreffende periode al zijn voldaan, in mindering gebracht.

Vierde lid

Bij de beoordeling voor het verlenen van een overbruggingsuitkering zal ook onderzocht moeten worden of er bijzondere omstandigheden zijn die een eerdere ingangsdatum van de toe te kennen bijstandsuitkering voor levensonderhoud rechtvaardigen.

Artikel 9.5 Uitvaartkosten

Eerste lid

De kosten van de uitvaart vallen toe aan de nalatenschap van de overledene. Indien de belanghebbende een erfgenaam is die de nalatenschap 'zuiver' (ondubbelzinnig en zonder voorbehoud) heeft aanvaard, is hij verantwoordelijk voor de uitvaartkosten. Dit geldt ook indien belanghebbende de opdrachtgever is, die de opdracht voor de uitvaart heeft verleend aan de uitvaartmaatschappij.

In het geval van meerdere erven dan zijn alle erfgenamen naar rato verantwoordelijk. Het kan echter enige tijd duren voordat bekend is of de nalatenschap zuiver wordt aanvaard omdat bijvoorbeeld niet bekend is of er schulden zijn.

Tweede en derde lid

In de Nibud prijzengids staan gemiddelde bedragen genoemd voor uitvaartkosten. Uitgangspunt blijft de meest goedkope adequate voorziening voor de meest noodzakelijke kosten. Onder deze kosten vallen het basistarief van de uitvaartverzorger, het overbrengen van de overledene naar het rouwcentrum, de laatste verzorging van de overledene, de kosten van een kist en de kosten voor een algemeen graf. Op basis daarvan geldt dat de maximaal in aanmerking te nemen kosten is vastgesteld op € 3.675,- per uitvaart. Vergoeding is mogelijk tot genoemd bedrag, waarbij een eventuele uitkering uit een uitvaartpolis en aanwezige middelen in mindering worden gebracht op de in aanmerking te nemen kosten.

Wanneer de verzekering en/of de aanwezige middelen meer bedragen dan de maximaal in aanmerking te nemen kosten is er geen recht op bijzondere bijstand.

Voorbeeld 1:

Nota uitvaart	€ 5.000,-
Maximaal in aanmerking te nemen kosten	€ 3.675,-
Verzekering of andere middelen	€ 2.000,-
	----- -/-
Bijzondere bijstand	€ 1.675,-

Voorbeeld 2:

Nota uitvaart	€ 8.000,-
Maximaal in aanmerking te nemen kosten	€ 3.675,-
Verzekering of andere middelen	€ 5.000,-
	----- -/-
Bijzondere bijstand	geen recht

Voorbeeld 3:

Nota uitvaart	€ 3.500,-
Maximaal in aanmerking te nemen kosten	€ 3.500,-
Verzekering of andere middelen	€ 2.000,-
	----- -/-
Bijzondere bijstand	€ 1.500,-

Het college mag afwijken van het vastgestelde bedrag indien daar gegronde redenen voor zijn.

Artikel 10.1 Uitbetaling

Om uniformiteit te bewaren is in dit artikel beschreven op welke wijze tot betaling overgegaan kan worden. Onder d wordt onder derden bijvoorbeeld een schuldeiser verstaan. In geval van bijzondere bijstand voor bewindvoeringskosten, wordt de bijzondere bijstand op de beheerrekening van belanghebbende overgemaakt. Deze mag niet rechtstreeks op de rekening van de bewindvoerder worden overgemaakt.

Artikel 10.2 Aflossing van leenbijstand

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 10.3 Terugvordering

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 10.4 Bevoegdheid college

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 10.5 Inwerkingtreding

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 10.6 Overgangsbepaling

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 10.7 Citeertitel

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.